

Januari 3007 på Daily Activity grupp, Forssan apu det började en ny arbetstagare, korpulenta, svartgråhåriga Filippa Katainen. Hon fick som arbetsuppgift att packa varor samt sköta kundfakturer. I början det var meningen att Johanna skulle sköta fakturering men dessvärre hon känner ovan med matematik trots miniräknare och räkne applikationer. I skolan i Villmanstrand hon tappade suget till räkning på grund av fjäskande av pedagoger. Nu hon känner bitterhet mot pedagoger i Villmanstrand men stark kärlek mot Nino Backman som i hennes tankar heter bara gotter Backman.

Några år sedan på stadshuset hon gav upp programmeringen av fakturaroboten men nu hon ångrar bittert att hon gav upp så lätt. Om hon inte skulle ha gett upp så vem vet hon skulle vara kvar på stadshuset och kanske fått lönehöjning. Det är så lätt att vara efterklok precis som hon brukar vemodigt tänka. Nu på Forssan apu hon gjorde precis samma fel och tackade nej till fakturering. Även detta hon ångrade då Filippa fick uppgiften och handledarna på skoj kallade henne för ekonomitekniker. Det är hon inte. Johanna blev hopplöst avundsjuk och gömde fakturaunderlag som låg på bordet, bara för avundsjukans skull.

Ett tag Johanna och Filippa delade arbetsrummet, rum som tidigare var en liten matsal som Johanna brukade kalla för VIP-matsal.

Eftersom Johanna gjorde sådana små flickors hyss så det ordnades för Filippa ett nytt arbetsrum eller rättare sagt en arbetshörna inne i vilrummet. Rummet delades med en skärmvägg. Främre delen blev som vilrum och den bakre del blev som Filippas fakturerings och packrum.

Johanna blev ensam i Vip-rummet. Hon trivs bra i ensamhet men nu kom på att hur olämpligt hon hade uppfört sig. Handledarna inte kritiserade henne eftersom det inte finns vattentäta bevis men såklart misstänkte henne eftersom tidigare hon hade gjort vissa praktiska skämt.

Nu Johanna får i lugn och ro diktera sina berättelser och däremellan programmera assistansrobotar. Hon ska programmera fakta om dagliga varor. Där vid sidan i smyg hon programmerar artificiell intelligens i assistansrobotarna. Handledarna är ovetande om detta. All sannerligen de skulle be henne radera de extra funktionerna fast robotarna är mer smarta men det inte är mening att robotar från Forssan apu skulle ha oväntade funktioner.

Det också är märkligt att handledarna inte kritiserade henne att hon hade försvårat Filippas arbete. Detta beror kanske på att Anton-Kari och Juha tycker om henne och inte har något hjärta klandra denna duktiga kvinna. De låtsas att inte veta någonting om hennes förälskelse till Juha. Han letar efter för fullt nya uppgifter från omsorgsförvaltningen.

Innan Filippa började på Forssan apu så hon hade kortvariga sysselsättningar i Älgmosse programhuset som ligger inom stenkast från Rixum området där Voimala-huset ligger. Där Filippa fick studera om datorer och robotar. Hon inte är lika engagerad om robotarna som Johanna men känner lite grann nyfikenhet om robotar men dessvärre saknar det stora intresset. Hon förmodar att robotar skulle vara alldeles för svåra.

Hermanni Kuusikumpu sitter så länge i Callcenter rummet och svarar i beställningstelefon. Han har tröttnat på att sitta halv somnat framför kommunikationsapparaten. Handledarna försöker titta efter nya uppgifter för honom men det är svårt eftersom han bara har en fungerande finger.

Vårvinter Anton-Kari meddelade till samtliga deltagare, som också arbetstagarna kallas för, att inom kort det kommer en praktikant från reparationsgruppen. På Daily Activity några veckors studiebesökare kallas för praktikanter. Egentligen detta är lurendrejeri, hjärntvätt för att deltagarna skulle förmoda att det skulle vara omfattande språng på karriären. Numera man har goda chansen gå vidare inom Suner koncernen men fortfarande det är svårt utanför Daily Activity på grund av eviga fördomar.

Anton-Kari berättade att praktikanten har mycket svåruttalbart efternamn som verkar vara rysk. Han försökte uttala men klarade inte: "Han heter Anatoli Meteli... Metvurst... Äh, klarar inte, Haha!"

Praktikanten är född i Sankt Petersburg den andre april 1983 men bodd det mesta av sitt liv i Forssa. Han har några år yngre bror som har Downs syndrom. Han jobbar på kulturcentrum på Voimala-huset. Anatoli har uppåt kammat kastanjebrunt hår samt en mäktig haka, sådan som lätt charmar kvinnor. Han pratar ryska som modersmål men kan flytande finska, esperanto och engelska. Han är förlovad med Matleena Vuorio som bor i Jockis. Han brukar ofta övernatta hos henne och tar bussen till Forssa fast han har egen lägenhet närmare, inom gångavstånd från Rixum området. Han inte vill flytta officiellt hos henne eftersom då han skulle mista bostadstillägg men i praktiskt han bor hos henne i

Jockis. Han har häftigt temperament och lätt bränner proppen av minsta anledning. Den korta stubinen beror enligt honom själv på mobbning på högstadiet och i folkhögskolan i Riihimäki.

I folkhögskolan honom kallades för mans hora samt blev kallar som ryssjävel. Enligt honom själv den huvudmobbaren i folkhögskolan hette Timo-Markus. Så här babblade han inne i köket på Forssan apu. Han verkar ha en härlig porrig röst, precis som Johanna tänkte för sig själv. Hon fick en sådan uppfattning att han skulle vara en riktig eurohane och inte kan ens ana vad komma skall. Hon tycker att killes förnamn låter spännande, lite blygsam, liknar lite grann på mammas förnamn, manlig Anna, tänkte Johanna.

I folkhögskolan Anatoli och Timo-Markus bråkade om tjejer. Timo-Markus var förtjust i Matleena men Anatoli var snabbare och lyckade charma henne med erotiska dikter. Anatoli påstår att även på högstadiet han blev mobbat och hotat med laseruppskärare. Huvudmobbare var storväxte Juha Laitinen, i alla fall enligt honom. I folkhögskolan hans stubin blir allt kortare så att hans bäste polare, Marko Jussila, blev mörkrädd och började undvika honom och umgås istället med Juha. Om detta gillar inte Anatoli men han inte kan bestämma med vem folk vill umgås. Han vill dumpa ner den bråkige Juha så det verkar att han har narcissiska drag.

Det ser ut att han och Matleena är perfekt par. Hon verkar förstå om hans problem samt klarar hantera hans surhetsanfall. Visst de grälar en hel del men fort hittar gemensam ton.

Det kan hända att Matleena har hamnat under sin killes toffel det vill sägas är sjukligt översnäll, typisk offer för en narcissisk person, precis som många människor har tänkt däribland Marko Jussila.

Efter två veckors praktik Anatoli återvände motvilligt tillbaka till reparationsgruppen. Hela tiden under praktik han gnällde om sina handledare bara för att han inte får leka med sin jacktelefon. Han är tvungen låsa sig i toalett och där greja med jackmobilen som också jacktelefoner kallar för.

Märkligt att Anton-Kari och Juha inte blåser av detta meningslösa prat bakom ryggen.

Anledning till att handledarna på reparationsgruppen är tuffa för honom beror på att han är fruktansvärt lat, latmaskarnas latmask. Han är en riktig lat-korv, verkligen som en korv, rättare sagt fläskkorv. Han har mäktig rumpa och går precis som en anka. Del orsak till ankstilen är höftfelet som han fick samband med födseln. Höftproblem blir värre och värre på grund av fetman.

Handledarna på reparationsgruppen är tvungna att hela tiden aktivera honom. Anatoli inte förstår att en arbetsplats inte är ett vilohem för trötta män, precis som brukar handledaren Pertti Anttila säga.

Den andre handledare, Esa Hirvi, brukar ofta hjälpa Anatolis lillebror Sergei. Han har Downs syndrom. Esa börjar bli trött på familjen Medvedev eftersom föräldrarna inte kan få den makalöse Anatoli i ordning. Esa har det tufft på grund av reumatism som blir värre och värre.

Under praktiken Anatoli la märke att Forssan apu har bättre liberal atmosfär än i reparationsgruppen. Han skulle vilja byta grupp men dessvärre Forssan apu inte har lediga platser. På Forssan apu man kan greja med jacktelefon eftersom där deltagarna sitter i egna arbetsrum medan på reparationsgruppen man sitter i en stor sal med glasvägg mellan kontorshörna.

Om Johanna skulle få bestämma så hon kunde jättegärna byta Forssan apu till informationsservice så att Anatoli skulle få byta grupp. Så här hon inte kommer tänka om några år men vi går inte före i handling. Hon förmodar att denne sympatiska ryssen skulle vara en riktig eurohane eller rättare sagt rysshane.

Reparationsgruppen städar korridoren utanför; mellan kaféet och lastbryggan samt tvättar tvätten för Furubackens demenscentrum. En gång i veckan deltagarna tar promenad till Furubacken för att lämna och hämta tvätt samt lämna självbakade kakor för boende. Gruppen bakar också för kaféet.

Det är gångavstånd mellan Furubacken och Rixum-området. Först man går längs Rixumgatan till rondellen och sedan svänger höger, Sjukhusvägen och sedan går tills vägens gren går upp till Furubacken som är bokstavligen en backe med tallar.

Bredvid det är det gamla sjukhuset där det huserar nuförtiden kommunala vuxenutbildning samt vårdgymnasiet. Denna höga byggnad heter idag Finnborg Center.

Vid ingången i Furubackens det är ett automatkafé. Före omsorgsreformen där fanns Café Suners föregångare. Då såsom nu i foajén man brukar ordna andakter och små konserter.

Handledare Pertti Anttila är nära pensionsålder och är mycket energisk och brukar tillverka olika sorts kosttillskott och vitamintabletter i sitt lilla hemlaboratorium. På jobbet han brukar sälja sina produkter. Esa Hirvi bor i samma kvarter med Johanna men i ett annat hus, bakom ett hus.

Anatolis granne, Kari Erkkilä, har antydd för honom att han bör prata om arbetssituation med omsorgsförvaltningen. Anatoli har babblat om viljan att byta grupp med sin närmaste granne. Kari inte kan ana att grannen är mycket lat och handledarna var illa tvungna sysselsätta honom. Om Anatoli skulle vara flitigare på jobbet så han skulle ha det lättare, kunna få tillfälle att sätta sig men nu han sitter det mesta om inte handledarna skulle pressa honom. Han verkligen behöver press, ett slags social träning.

Även Kari skulle vilja börja på Forssan apu. Han skulle vilja utveckla deras assistansrobotar med teckenspråk. Det skulle vara utmanande uppgift eftersom man ska stabilisera robotens händer samt göra fingerliknande överhäng.

Kari Erkkilä har funktionshindret, *CVI – Cerebral Visual* det vill sägas dövstum. Han inte är helt blind inte heller döv utan nedsatt syn och hörsel. Han hör bara med ena örat.

Han har kritiserat glasväggar på Voimala-huset eftersom dövblinda kan lätt gå mot väggen och få bula på pannan. Han har föreslagit att man kunde sätta upp transparenta tejp på glasväggar så att man skulle lättare upptäcka väggen. Han har otaliga gånger reklamerat om glasväggarna till Suners huvuddirektör, Pentti Ruuskanen men med dåligt resultat. Pentti är nära bli slutbränt och inte orkar lyssna denne kverulantens gnäll. Det har blivit mycket dyrt att bygga huset. Nu Ruuskanen försöker allt för att Suners solpaneler skulle säljas. Paneler tillverkas av funktionshindrade. Detta är ett slags privata versionen av Socialhall. Med solpaneler jobbar de mest intellektuella funktionshindrade. Arbetet skulle passa perfekt för Johanna men dessvärre Suner ledning inte vet om hennes färdigheter. Även Johanna har fördomar om Suner solpanelenheten på fjärde våning som heter Elater som också har verksamhet i Skandinavien.

I Forssa enheten, på fjärde våning jobbar Jore Tervomaa. Ibland Johanna har sett honom i Café Suner och enligt henne han är ganska snygg ung man, precis som hon har tänkt inom sig själva. Hon inte vågar börja flörta eftersom hon är rädd att även denne skulle ha en förbaskade lesbiska som flickvän eller ännu värre, som fru.

Inom kort Kari Erkkilä flyttar till centrum, mittemot sim- och idrottshuset, eftersom där har han hittat bättre och större lägenhet. Han behöver mycket plats eftersom han använder motoriserade rollatorn. Han kan lätt få psykos. Det räcker med en liten chock så hans fötter börjar vispa. Därför han har en rollator försedd med hjälpmotor.

Några år sedan han har varit inlagt hos psykiatrin. Efter behandling han köpte en vit special programmerade nöjesrobot. På roboten det är blå fläck för att man skulle lätt hitta roboten. Apparaten hjälper honom att ta det lugnt. Roboten han har namngett efter Beethoven eftersom han gillar denne forna kompositörmästares verk.

Även Johanna kunde skaffa en nöjesrobot eftersom hon ofta är ensam på fritiden. Hon har blivit vana att vara ensam. Det är skönt att diktera berättelser. Sent på kvällen hon är tvungen skriva med tangentbordet för att Masi våningen nedanför inte skulle bli störd. Hon är rädd för grannmannen fast innersta sig hon älskar honom. Rädslan började år 3003 då han hade klagat om hennes väsnande till husbolagets ordförande som i sin tur ringde till Johannas pappa. Johanna inte vill ha ett sådant krig hos föräldrarna som det var då.

Den kvällen det inte gick att följa den historiska tv-serien på TV Kainuu. Efterskott Kivinens har sett avsnittet på kanalens streamingtjänst. Sådan tur tv-serien man kunde se i hela Finland.

Då och då Johanna får krambrist och börjar drömma om en pojkvän. Juha eller Elmo. Den sistnämnda hon inte har sett sedan förra våren. Hon saknar hans härliga klingande skratt och breda leende.

Nyligen Johanna har prenumererat den kajanaländska samlingskanal TV Kainuu för utanför kajanalänningar. Hon gillar mycket om kajanaländska tv-program. Hon har tröttnat på tavastländska tv-kanaler eftersom där programledarna skriker som el-hyvlar. Samma sak tycker också Antti. Här omkvällen Johanna upptäckte i TV Kainuu motionsprogrammet *Elmoin* som ingår i Kajanalands största kommersiella tv-kanals programtablå. Såklart hennes tankar gick till Elmo. De mest populäraste program på TV Kainuu är av den kommersiella TV Kolome. Annat sätt utanför kajanalänningar inte kan se TV Kolomes program, alltså om man inte har skaffat inofficiella lösningar.

Johanna har hittat från nätets gömmor en tonårig sångare, Elmo Fransu heter han. Hon blev förtjust i debutlåten *Kukkubum*. Av låten hon får associationer till Elmo Yrjölä.

Elmo Fransu liknar utseendemässigt väldigt mycket på herr Yrjölä men han har lilafärgat hår.

Om Johanna skulle träffa de båda namnen så all sannerligen hon skulle bli förtjust i herr Fransu.

Låten Kukkubum låter så här; *Om du letar mig så Kukkubum, jag är här, Kukkubum...* Låten är en typisk tuggummipop, slagdänga som lätt förorsakat öronmask.

Johanna kopierade låten till sina musik-USB-kloss samt till jacktelefonens musikspelare. Medan hon lyssnar på låten så hon föreställer sig att Elmo Yrjölä skulle sjunga så i restaurangköket och trumma med enorma kastrullen. En annan låt av Elmo Fransu heter *Super Boy* men Kukkubum är bättre, i alla fall enligt Johanna.

En gång i månad Johanna brukar gå till stadshuset för att hälsa på Leena. Samtidigt hon passar på och hejar restauranggruppen. Varje gång Elmo vill höra kajanaländska slagdängor. Han och kockarna saknar henne. Elmo och Johanna inte kan ens ana att om fem år de blir igen arbetskompisar.

Då hon snackar utanför restaurangdisken med Elmo och kockar så hon tycker att han ser söt ut, som om han skulle vara nallelik kramdjur och inte kan ens ana att på nästa årtionde samma kille är som en stor nalle som inte bör väckas, precis som hon brukar tänka.

Elmo och kockarna står bakom disken. De har i huvudet en keps med gyllene restauranglogga. En av kockarna har en traditionell kock huvudbonad så att man ser tydligt vem som är huvudkocken.

Johanna har kvar i garderoben i hallen restaurangkepsen som hon snodde inom citationstecken som hon kommer använda bara på semesterresor. På hemmafronten hon inte vågar använda kepsen eftersom då det är stor risk att kockar eller Pekko skulle råka se henne och anmärka att kepsen ska lämnas tillbaka. Knappast så skulle ske. Kepsar är ju personliga, vem som nu skulle använda en begagnat mössa med massa löss.

Försommar Juha Janatuinen fick nya arbetsuppgifter från omsorgsförvaltningen. Han kommer att planera applikationer för läsplattor och surfplattor i samarbete med Forssan apu resurscenter. Om några år Keijo Jokinen pensionerar sig och då Juha kunde ta över resurscentret.

Johannas hjärta grät då den bildvackra eurohanen slutade. Sätt och vis det var en lättnad eftersom det var olycklig förälskelse. Just därför han sökte och fick nya arbetsuppgifter. Han avslöjade inte till Johanna orsaken till nya arbetsuppgifter. Om hon inte skulle ha blivit kär så Juha skulle ha börjat planera appar på Forssan apu men nu det bildades för honom en special avdelning för appar. Det skulle ha varit regelbrott att vara som sexobjekt för deltagare och inte snacka om att avslöja orsak till arbetsplatsbyte.

På fritiden Juha brukar måla konstnärliga tavlor, inte speciella motiv utan olika färgkombinationer. Han skänkte några av sina tavlor till Forssa apu som minne. Han smyckade papperspåsar med olika färger. Papperspåsar är för den lilla hjälpmedelsbutiken inne i gruppen.

Efter Juha det blev flera kortvariga substitut. Anton-Kari har det tufft eftersom vikarierna inte vet så mycket om hjälpmedel samt hur gör man dessa. De vet inte heller om priser och artikelnummer så det blev felaktiga uppgifter på hemsidan. Varje vikarie gav egna produktnummer och priser så kunderna undrade att varför priserna höjs och sänks så ofta.

Johanna känner inga kärleks känslor mot Anton eftersom han är äldre och hon inte kan bli förtjust i äldre killar. Anton är mycket ungdomlig och har barnasinnet kvar. Han har jämt en busig min som om han skulle plötsligt krama och pussa.

Efter semestrarna Pertta Lehmusoksa insjuknade i pannlobsdemens och flyttade motvilligt till Furubackens demensboende. Han kände inte ens sin förvaltare, Seppo Jussila utan han brukade fnysa till honom. Han kände inte heller den assisterande förvaltare, Huugo Hippä.

Det planeras att Suner skulle bygga bredvid Voimala-huset ett stort gruppboende för att deltagarna skulle ha kort väg till arbete. Men först man ska se om man har råd till projektet. Det blev dyrt att bygga Voimala-huset i Forssa och Tvåstad.

Nu när Pertta hade slutat på Forssan apu så det blev en ledigplats. Eftersom Anatoli skulle vilja börja där så han fick sin vilja genom och fick byta grupp. På sista arbetsdag på reparationsgruppen han fess högljutt framför Esa och Pertti.

Såklart det blev himla predikat att så där viset man inte får bete sig bland folk. Anatoli bara visade upp långfingret och sprang mot utgången och öppnade dörren till korridoren. Då han nästan krockade med kaféhandledare Markus Anttila som tog tag på honom och försökte lugna ner honom.

Anatoli började lipa: "Mitt hem är inte här, mitt hem är inte här..." Markus försökte krama honom men

han sprattlade sig loss och grät. De andra deltagarna inne i gruppens stora sal bakom glasväggen ruskade huvuden. Då Anatoli hade lugnat sig så han fick gå hem. Enligt gruppens policy man inte får gå hem då man är ledsen eller arg för då det skulle vara stor risk för hatskriverier på nätet. Nästa dag Anatoli Medvedev började på Forssan apu. Han kände som om han skulle ha blivit en ny man utan att ana vilken rumba väntar nästa år.

På fikaraster han berättade helt öppet skräckhistorier om reparationsgruppen samt skvallrade om Perttis hälsoprodukter. Detta för att hans nya arbetskompisar skulle tycka synd om honom. Han har blivit vana att få precis som han vill samt andra människor skulle fjäska till honom.

Han berättade också om en händelse som hände då han var litet barn nämligen han hade halkat på gräsmattan hos mormor i Saint Petersburg. Då han kördes med ambulanshelikopter till sjukhus i Finland eftersom redan då familjen bodde i Finland. Om detta berättar han om och omigen för att få sympatier, uppenbar narcissist.

Han är tacksam till Kari som hade tipsat om Forssan apu. Visst visste han om gruppen att där finns friare atmosfär. Anton-Kari är mycket översnäll och ställer inte mycket krav. Deltagarna får leva fritt, ibland alldeles för fritt.

Anatoli avskyr kaféhandledare eftersom han är lika temperamentsfull som han själv. Markus tål inte tvetydiga vitsar och har otaliga gånger fått hejda Jesse då han har börjat berätta fräckisar.

Jesse Jussila brukar ofta flörta på Facebook. Han är en riktig tjejmagnet, tuffare än Jilly Tuppurainen. Jilly har bytt grupp. Hon började på gruppen Car Wash som finns inom miljöteamet. Där tvättar man kommunens och Suners tjänstebilar.

Även Anni Mattila har slutat på Forssan apu och börjat på heltid i matbutiken i Liesjärvi, nära hemmet. Det är ett så kallat externa platsen som är den enda kommunala Daily Activity grupp efter omsorgsreformen. Det är en skyddad arbetsplats i en vanlig arbetsplats. Matbutikens ägare är familjebekant så hon fick externa platsen lekande lätt.

Johanna är avundsjuk att en konstig typ fick arbete från en vanlig arbetsplats men hon måste orka vara på Daily Activity. Hennes bitterhet växer mot Oili.

Uuno Kiukku är kaféets duktigaste och bäste deltagare. Han är stresstålig. Samma kan inte sägas om Sylvester. På morgnarna då Sylvester kommer till jobbet så först han brukar babbla iklädd i ytterkläder så att stressen smittar.

Uuno nästan aldrig svär. Han är mammig, riktig lipare, gråtpipa som irriterar honom själv. Ibland han brukar svära att han inte vill vara så jävla mammig. Han har kraftig bröstväxt och klingande kvinnliga röst. Allt detta beror på barndomens narkolepsi mediciner. Själva sjukdomen läktes men som biverkning han fick massor av kvinnligt könshormon. Detta är pinsamt eftersom folk tror att han skulle vara transsexuell. Han brukar gå regelbundet i sjukhuset för att få hormonbehandling för att skäggväxt skulle börja och få manligare röst. Uuno drömmer om häftiga djupa porriga rösten.

Sylvester bor i gruppboende på Kaarlovägen, huset bredvid Anatoli. Egentligen herr Medvedev inte bor i gruppboende utan i ett slags stödboende där han får hjälp och stöd vid behov. Det behöver han verkligen eftersom hela lägenheten är som svinstia; torkade tallrikar och snabbmatsförpackningar ligger överallt.

Så fort Anatoli hade börjat på Forssan apu så Johanna började bli intresserad av honom, speciellt på en höstdag då mamma hade berättat att Jaana-Mari har träffat den rätte; halvrysk Juha Pajunen. Så fort Johanna hade hört detta så hon blev sugen på egen hemrysse och sedan kom på att en sådan finns på jobbet men dessvärre han redan är förlovad men kanske jag kunde få honom om jag skulle koppla in charmen, tänkte Johanna medan mamma berättade om lillasysters pojkvän.

För Johanna äktenskap är heligare än förlovning. Hon började planera charmoperation att hur hon skulle lyckas att charma denne skitsnygge ryssen. Visst hon vet att Anatoli är deltagare det vill sägas funkis. Han också är tjock, till och med fläsk, isterhög, som går som en anka men Johanna har alltid blivit upphetsat av fläsk. Hon bestämde sig att inte göra om gamla misstag som till exempel att stirra och gå efter. Kanske jag kunde utbilda honom som en bra gubbe, tänkte hon.

Hela hösten hon lyckades bra att hemlighålla sina känslor mot denne kortväxte ryssen med kastanjebrunt halvlångt hår.

Det som hon inte visste, Anatoli började ana att denna lustiga blondin måste vara förtjust i honom. Hon vill så gärna snacka med honom medan hon inte pratar med de andra deltagarna. Ibland hon småbusar med de andra deltagarna. Kärlek mot Elmo brinner i sparlåga eftersom de inte har träffats förutom de korta stunder då hon besöker på stadshuset.

Johanna har hittat Elmo på Facebook men inte vågar skicka vänförfrågan. Hon är mycket blyg. På Facebook Elmo använder öknamnet *Rugby poika*. Han brukar spela rugby en gång i veckan. Han är med i Forssa idrottsföreningens sektion för de funktionshindrade. Även Filippa Katainen är med i samma förening. Filippa också är med i bowlingföreningen och bowlar varje torsdag klockan 16. Johanna vet inte om detta. Hon har svårt med small talk.

Anatoli inte har några hobbyers förutom Facebook spelande och titta film hos flickvännen. Johanna har hittat även hans Facebook konto men inte vågar skicka vänförfrågan. Kanske förlovningen spökar för henne.

Johanna förmodar att Matleena skulle vara kroppsbyggare som kan knacka ut tänder. Anatoli har berättat mycket om Matleena Vuorio. Han babblar som om han skulle sakna underhaka.

Ju mer Johanna hörde om lillasystems pojkvän desto mer hon blev förälskat i Anatoli, bara för att han är rysk. Johanna har fått enorm ryssboom, precis som hon själv brukar fundera. Hon har en dröm att ordna stora finskryska bröllop samtidigt med lillasystemen. Så länge hon inte har träffat lillasystems pojkvän men föreställer att han skulle vara supersexig. Denna föreställning gör att hon börjar se Anatoli som sexobjekt fast han är en vandrande fläskhög.

En höstdag på jobbet Johanna fick äran att hjälpa Anatoli att skanna faktablad i robotarnas databas. Man ska mata in pappret i robotens skanner, en avlång öppning på framsidan. Anatoli inte klarade så enkel uppgift. Han försökte mata in pappret sidledes men då öppningen är för smal. Johanna tycker att skanning är mycket enkelt men inte ens Anton-Kari klarar skanna så att robotens pappersavläsare hinner läsa texten. Anton är ännu sämre i robotprogrammering. Därför Johannas krypterade artificiell intelligensprogrammering inte har blivit upptäckt. Det verkar också att även pedagogtekniker Juha är en riktig gumse i robotprogrammering fast han har ett mål att utveckla appar för läsplattor. Fast Johanna vet att Janatuinen är en riktig gumse i programmering så hon inte vill erkänna för sig själva att tjomme är en riktig gumse. Samma sak gäller även i fallet Anatoli. Förälskelse är för Johanna det samma som att bli berusat. För henne kåten är värre än spriten.

Anatoli tittade förvånad att blondinen snabbt och enkelt skannade pappret i robotens minne medan hennes motorkäft gick: "Så enkelt är det, lätt som plätt!" Anatoli tänkte i för sig själv att han inte hann lära någonting. Johanna är ingen drögtavastlänning utan en envis kajanaländska.

Nu när Anton-Kari är ensam i gruppen så han försöker hålla flera bollar samtidigt i luften. Helt enkelt vikarierna inte vet om gruppens rutiner. Varje gång när telefon ringer så varje gång folk frågar efter Anton. Då Anton äntligen börjar hjälpa Johanna att kontrollera priser och går till kontoret eller till packningen för att kontrollera artikelnumren och priserna så varje gång någon ropar efter honom och han glömmer ursprungliga ärendet och börjar hjälpa roparen. Johanna får förgäves vänta flera timmar. Då hon är sysslös så hon kan lätt få för sig konstiga ryck. Därför hon istället börjar diktera sina berättelser för att inte bli påfrestat att göra småflickors hyss. Så fort när handledare kommer in så hon lägger berättelsefilen vid sidan och skrattar: "Haha, jag ställer hantverken undan!" Anton brukar skratta som standard: "Är inte dessa köksgardiner färdiga än?"

Anton-Kari har svårt att låta bli hjälpa andra deltagare då han håller på och hjälper till exempel Johanna. Han är mycket översnäll. Sådan tur Johanna har med sig sitt USB-minne dit hon dikterar berättelser som Dolda organ och Hjärnan full av hopp. Diktering är enklast då hon är ensam i rummet. Däremellan hon programmerar artificiell intelligens i assistansrobotar. Sedan inne i den lilla butiken hon sätter robotarna på slagen för att dessa skulle lära allt som folk runt omkring säger. Handledarna vet inte om detta. De förmodar att hon inte klarar programmera AI.

Nyligen Johanna fick igen byta arbetsrum. Denna gång hon bytte med Sirkka-Oili eftersom denna tjocka storbröstad kvinna är alldeles för lat att hålla sitt arbetsrum i ordning så för henne passar bättre en mindre rum, före detta VIP-matsal, precis som Johanna brukar kalla rummet för.

För Johanna passar bättre ett större rum för att robotarna skulle bättre få plats. Hennes nya arbetsrum börjades kalla för robotrum. Där finns en liten vädringsbalkong som vetter mot innergård.

Vädringsbalkong är så liten att där man inte kan sitta.

Johanna gjorde sin arbetspunkt i hörnet som är mot dörren så att hon ser direkt då någon kommer in. Bakom henne står vädringsbalkong.

Anatoli började allt oftare sitta i robotrummet, mitt emot Johannas arbetsbord. Mellan borden det står en stor dataskärm. På Johannas sida det står robotprogrammeringsapparat.

Anatoli sitter på special ergonomistol på grund av höftfelet. Stolen kommer från Tavastia regions hjälpmedelscentral. Den blåa stolen liknar mycket på en harpa, i alla fall enligt Johanna som hon har sagt till Anton som på sin tur svarade roat: "Johanna, du är rolig!"

Otaliga gånger har Anton-Kari grubblat att hur i sjutton Johanna kan vara så smart men ändå Work Office Rehab hade skickat henne till Daily Activity. Hon har många gånger berättat om och om igen sin arbetshistorik att Work Office tvingade henne till Daily Activity för att de skulle förstå och skicka henne tillbaka till öppna arbetsmarknader men dåligt resultat. Handedarna inte förstår. Det ser ut att Anton klassar detta bara som gnäll, precis som Johanna brukar fundera.

Kanske Anton skulle så gärna hjälpa henne tillbaka till informationservice bara om han skulle ha makten.

Johanna börjar mer och mer bli berusat av Anatoli och drömma om finskryska bröllop tillsammans med lillasyster. Knappast Jaana-Mari skulle ordna kyrkbröllop eftersom hon är fritänkare.

Senare på hösten Callcenter flyttades till Jillys gamla rum eftersom där det är tystare och ligger längre borta från ytterdörren.

Butiken flyttades till Callcenters gamla lokaler. Butikens gamla lokaler blev som visningsrum där man visar upp hjälpmedel och robotarnas funktion. Mitti rummet det lades långbord där deltagarna kunde fika lugn och ro samt ordna miniseminarier.

Ibland Johanna får en skräckinjagande känsla; gör sällskapet sig lik det vill sägas blir jag som konstig typ, precis som hon brukar tänka nu när hon är på väg bli kär i en deltagare, en funkis. Så verkar det. Snart kärlekskänslor tar bort dilemma och förtjusning blir allt djupare. Elmo har hamnat i känslornas offside.

Några gånger hon har besökt Work Office för att fråga efter arbete. Kontoret har nyligen flyttat, i Forssa tingsrättens gamla lokaler. Tingsrätten flyttade till Jockis.

Varje gång när Johanna går in i Work Office så hon tänker på den storbröstade kriminalinspektören att här jag skulle ha fått sitta om jag skulle ha misslyckat med vita lögnen höst 3000 eller om Leena skulle ha svikit mig, tänker Johanna. En gångs skull det var nyttigt att ljuga.

Varje gång tjänstepersoner på Work Office svarar att de inte tar henne emot så länge hon är inskriven på Daily Activity det vill sägas inte är på arbetsmarknad. Om hon skulle säga sig upp på Daily Activity så all inkomst skulle upphöra och inte får en enda cent från A-kassan. Hon känner sig vara som en fånge och har blivit grund lurat at Work Office.

Juha, Elmo och Anatoli är ett slags tröstnappar för henne men dessvärre samtliga redan har en förbaskade lesbiska som flickvän, precis som Johanna brukar tänka.

Johanna har blivit omtyckt i Forssan apu eftersom hon har så lustiga repliker till allt samt roliga standardfraser som hon har lärt av Leena, Raija samt av självaste rethostande djävulen.

Att diktera egna berättelser på jobbet är enda som känns positivt. I en vanlig arbetsplats man inte kan och hinner skapa egna skrönor. På arbetsplatsen hon brukar skriva ut sina berättelser på papper för att hemma skrivaren skulle spara bläckpatron. Hon skriver ut i all diskret för att slippa betala. Hon brukar tänka att detta är ett slags inlösen av lön. Knappast den snälla Anton skulle reagera eftersom han gillar hennes berättelser. Det är lättare att läsa från papper än från skärmen, precis som han brukar tänka då Johanna ger honom berättelsebunten.

Då Johanna skriver ut sina berättelser och någon annan skulle vänta på sin utskrift så hon brukar säga att hon bara skriver ut högläsningmaterial. I själva verket hon skriver ut för att ta berättelsen hem. Visst först berättelsen hon lägger i en pärm i köket tills Anton-Kari har läst högt. Enstaka gånger assistansrobotar högläser men alltid det är roligare att höra en mänsklig radoröst, precis som Johanna kallar handledares röst.

Hermann har tröttnat på att sitta i Callcenter. Det gick inte så bra att börja föreläsa om funktionshindret eftersom många inte var intresserade. Alltid han hörde svepskäl.

Kanske han kunde göra legoarbete med sina några fungerande fingrar om man skulle hitta lämpligt hjälpmedel.

Det är verkligen tufft att sitta framför kommunikationsapparaten inne i Callcenter eftersom många kunder pratar med dialekter. Dialekterna har blivit fler och inte många som använder längre riksspråk. Filippa inte hinner sitta i Callcenter eftersom hennes tid går till fakturering och fakturaskanning samt packning. De övriga deltagarna inte är intresserade av att svara i beställningstelefon.

Någorlunda Johanna är intresserad eftersom då man kan snacka med kunder. Kanske hon kunde göra reklam för sina hemsidor och Kivinen Arenan. Trots allt hon inte ville ta Callcenter ansvaret eftersom hon inte har speciell radoröst, precis som hon brukar kalla perfekta uttal för. Hon brukar berömma Anton-Karis högläsningröst för radoröst. Detta har blivit gruppens insiderslang. Högläsning sker oftast på sista fikarasten också i må-bra-stund. Då Anton föreslår för författaren att hon skulle läsa högt så hon brukar ställa sin standardfras: "Men jag har ju inte speciellt bra radoröst men det har du!"

Eftersom ingen av deltagarna ville ta emot Callcenter uppgiften så Anton-Kari frågade andra grupper om där skulle finnas intresserade.

Kaapo Molotov på kulturcentrum blev intresserad fast han inte har speciellt bra radoröst utan gråtig stammande pratröst. Detta stör inte handledarna eftersom det är ju skyddat arbetsplats. Man förmodar att även kunderna förstår att den som svarar i beställningstelefon, har ett funktionshinder.

Man ska spela in kundsamtal så att efterhand handledarna kan enkelt kontrollera beställningsuppgifter.

Kaapo Molotov är CP-skadat och sitter i motoriserade rullstol. Hittills han har suttit i den lilla hantverksbutiken inne i kulturcentrum samt ibland hjälp inne i gruppens blomsterhandel.

Han har kundvana så han passar perfekt som telefonpojke. Han har ljust igelkottsfrisyr som ofta är uppåt kammat. Han är mycket korpulent som beror på att han sitter i rullstol och har svårt jogga. En gång i veckan han brukar ha stå träning för att förstärka fotmuskler. Det kan ske ett mirakel att herr Molotov skulle kunna lämna rullstol. Samma sak gäller även Hermanni. Kaapo klarar att använda händer men det klarar inte Hermanni. Hermanni har en aning tydligare pratröst.

Kaapo har problem att kontrollera muskler. Då han pratar så han viftar med händer och låter som en ångmaskin så att rullstolen knakar i fogdarna och magfläsket utbuktar sig. Han är någorlunda smart men hopplöst envis. Visst det behövs envishet när man sitter i rullstol.

Han och Anatoli är gamla skolbekanta. Han är förlovat med Anatolis ex, Pia-Anne som kallas för PA. Då Anatoli fick reda på att Kaapo har förlovat sig med sin före detta flickvän så han blev ledsen i sinnet men lugnade sig så småningom.

Det blev slut mellan Anatoli och PA då tjejen tröttnade på hans narcissiska drag. Anatoli själv påstår att orsaken till att förhållande tog slut är att PA skulle ha velat hjälpa honom alldeles för mycket. All sannerligen det är så att han själv krävde tjänster som om man skulle stoppa skiten på en pinne. Nu Matleena gör precis samma sak och brukar köpa Ugri Cola så fort han klagar huvudvärk.

Nu när Kaapo började i Forssan apu så Johanna blev irriterad den eviga gråtiga prat-stil och började fnysa så fort hon mötte honom på korridoren. Såklart hon inte demonstrerar då handledarna är närvarande utan deras ryggar hon fryser och otrevligt pustar. Så fort Kaapo som hämnd djävlav till henne då hon gnäller till handledarna att Kaapo är taskig fast hon själv har tiggat motreaktion; skogen svarar då man ropar. Hon demonstrerar inte till Kaapo då Anatoli är närvarande för att hoppet om snoppen inte skulle ryka. Precis så brukar Johanna tänka inom sig.

Fortfarande Johannas enda arbetsuppgifter är att programmera assistansrobotar samt köksstädning. Städdag har blivit torsdag. Måndagar man hinner inte städa eftersom på förmiddag det är måndagsmöte som ofta blir långdragen. Varje gång någon av deltagarna börjar babbla om sina helgsysslor.

Varje morgon och eftermiddag Johanna hämtar och lämnar posten till och från postrummet vid huvudingången till huset. Hon tycker om denna uppgift eftersom detta liknar på arbetet på informationsservice. På väg till postrummet hon ser kafékillar. Hon inte blir så glad av att se Sylvester. Hon har hört att Sylvester tidigare har arbetat i restaurangen på Ylicity köpcentrum men inte trivts eftersom han tyckte att det var alldeles för stressigt. Även hans nuvarande jobb i kaféet är alldeles för stressande för herr Delors. Han är för stressande för sina arbetskompisar. Sylvester försöker hålla i luften flera bollar samtidigt men klarar inte. Han inbillar sig att han skulle vara handledare och hemma brukar utforska hemsidor för pedagogtekniker men förstår ingenting.

Nyligen stormarknad Coop Huom! bytte namn till Coop Forum för att det skulle låta internationellt. På mindre orter det kan finnas kvar Coop Huom! och Coop Domus varuhus men successivt man kommer uppdatera namnet. I Karelen finns kvar varuhuskedjan Coop Huom!

Jaana Tammi är mycket sjuk på grund av dåliga njurar. Njurarna är mycket nära paja. Hon är i dialysvård. Därför hennes arbetsvilja har minskat rejält. Enda som hon orkar göra är att greja med nöjesroboten. Hon inte är speciellt bra på att programmera robotar men sådan tur det finns att köpa färdiga data-USB-klossar som stoppas i robotens USB-port nedanför radarsvansen. Hon och sambo, Onni Laukkanen, bor i Hirvelä gruppboende på Teknikergatan. Där finns också en lunchrestaurang som har börjat leverera lunchen till Voimala-huset. Många deltagare var missnöjda till rätter från Bilekeittola. Hirvelä ligger närmare så det är mer logiskt att få maten därifrån. Gruppboenden är i tvåvåningshus, likadana som finns på Estbacka längs Gamla Tammelavägen. Teknikergatan går mellan Älgmossegatan och Vinkelgatan. Väster om kvarteret det är den högre Brudgatan. Norra ändan av Teknikergatan det är förening TLNA:s lokaler där Jaana och Onni brukar ibland besöka om hon skulle må bättre. De också brukar besöka i den konkurrerande förening Perusta som ligger numera på Älgmossegatan, närheten av Teknikergatans södra ända. Föreningen Perusta är grundat i Eurola men några år sedan föreningen hittade bättre lokaler från Älgmosse.

Onni Laukkanen är en av Forssan Apus trognaste kunder och varje månad brukar beställa laminerade månadsbilder samt klockklistermärken utan visare som man kan klistra i kalendrar. Många använder fortfarande papperskalendrar eftersom dessa har bättre gränssnitt och man slipper ladda. Det är Johanna som oftast får skriva ut månadsbilder som Anatoli brukar laminera. Hon inte gillar att printa ut månadsbilder eftersom först man ska samla ihop bilderna med hjälp av den irriterande enkla dataprogram som heter Picture Factory som har massor av buggar. Hon har reklamerat detta buggiga dataprogrammet men dåligt resultat. Programmet är tillverkat av Kimmo Jokinen på resurscenter. Han tycker inte om någon skulle kritisera hans applikationer.

Johanna tycker att det känns skönt att den ständigt griniga Jaana har slutat. Detta säger hon inte högt eftersom Jaana har njurproblem och diabetes. Såklart Johanna inte gläds om hennes sjukdom utan om frånvaro. Säkert även Antero Hopea skulle ha önskat det samma, bara synd att han gav upp så lätt. Egentligen herr Hopea skulle ha krävt att fröken Tammi skulle sluta eller byta grupp. Så har Johanna otaliga gånger funderat att han gjorde fel. Man ska inte fjäska en fläskhög, precis som hon brukar tänka. Hoppas hon själv kommer ihåg detta om ett år. Detta hon inte säger högt, knappast handledarna skulle förstå, inte ens vilja förstå.

Jaanas och Lasses arbetsrum blev Lasses revir. Häromdagen han hittade bakom Jaanas fåtölj en hel flaska whisky. Förmodligen Jaana har småsupit medan hon läste nyhetsläsplattan. Lasse stoppade whiskyflaskan i sin arbetsportfölj. Han blev påfrestad att ta en hutt under arbetstiden. Senare på eftermiddag Anton-Kari kände spritlukt. Då Lasse påstod att han bara hade spritat händerna. Lasse har alkoholistens gener eftersom hans föräldrar är missbrukare. Mamma har för länge sedan anslutit sig till änglakören men pappa fortfarande är i sup kondition och bor i Petroskoj i Karelen. Lasse har uppväxt hos farfar i norra Tavastland.

På årets sista arbetsdag, en vecka före jul, Johanna äntligen vågade ge jul kram till Anatoli. Hans mun öppnade sig av häpnad och skrattade: "Haha, jag fick en kram av Johanna!" och slog en blick mot Anton-Kari och inte kan ens ana att detta är en del av större offensiv då blondinens förälskelse skulle kulminera sig. Han förmodar och vill tro att blondinen skulle vara lika förnuftig som hon är verbalt att inte skulle börja attackera. Visst Johanna är smart och förnuftig och klarar utmärkt hålla sina känslor i styr, i alla fall hon klarade sig fint med Juha och Elmo. Får se hur det går med fallet Anatoli, precis som Johanna själv brukar fundera.

På julafton Johanna och Jaana-Mari var hos sina föräldrar och firade traditionell jul. Juldagen Johanna tog en kort skinksmålnings promenad på närheten. Hon inte tänker sina kilon utan bara då mamma uppmanar att tänka former. Anna brukar påminna att om magen växer för mycket så man kan drabbas av diabetes och massa andra besvärliga sjukdomar. Johanna börjar ha sidfläsk. Hon blir upphetsad av fläsk men samtidigt är medveten till negativa hälsoeffekter. Hon är absolut inget fläsk men en sådan blir man om man istället för motion skulle gotta sig. Hon är helt besatt efter choklad, skandinaviska Farsans chokladkakor.

Johanna bestämde sig promenera till Kardanvägen eftersom där det finns mycket att se, olika sorts småföretag. På 2980-talet hon, lillasyster och kusiner brukade rota i Pokavirtas sopcontainer. Ofta man hittade användbara varor. En av fynd är massiv nattlampa som fortfarande finns kvar. Lampan står på Johannas nattduksbord.

Nu det är ett tunt snölager. Hon går på cykelvägen längs Kardanvägen. Hon passerar lastbilscentralen. På vägen kör en vit personbil från S-L Safety. Johanna lyfter upp handen och visar långfingret. Hon avskyr av hela sitt hjärta detta multinationella bevakningsbolag. Nu det är enkelt att visa upp långfingret eftersom det finns gott om flyktvägar. Man får inte köra till cykelvägar.

S-L Safety bilen stannar och backar tillbaka så att väktartekniker skulle se fingervisaren men då kvinnan börjar springa som galning mot industriområde Tallila och såklart på cykelvägen. Sedan hon vänder söderut och pustande springer mot tennishallen och Nokia-Siemens byggnad. Där framme hon vänder till vänstra cykelväg som leder tillbaka till Kardanvägen. Plötsligt hon tvärstannar och vänder om och springer tillbaka till den södergående cykelvägen då väktartekniker ropar via högtalare: "Stoppa jee, kom tillbaka, Come here!" Kvinnan bara springer full av panik mot södergående cykelvägen som går längs riksväg 2:an. Sedan hon svänger till vänster mot kvarteret Puro-Onnela i Estbacka sidan.

Väktartekniker inte kunde köra efter eftersom kvinnan springer på cykelvägen samt hon inte är någon inbrottstjuv utan bara en demonstrativ retare, buse. I för sig inte olagligt men egenmäktigt beteende.

Johanna sprang mot höghuskvarteret Puro-Onnela så att hjärtat dunkade häftigt och hon var andfådd, bra att mjölksyran inte kom ut. Väktaren har svårt komma hit, tänkte hon. På innergård det finns massor av bommar och betonggrisar. Innegård hon började gå för att inte väcka uppmärksamhet. Det skulle ta sin tid om väktaren skulle komma hit. Med bilen man måste köra runt idrottsplatsen. I korsningen av Gamla Tammelavägen och riksväg det finns trafikljus. Man inte kan köra direkt från Kardanvägen men i värsta fall väktaren kunde köra på cykelvägen till Östra Margarinvägen och sedan köra runt kvarteret. Då hon skulle vara blockerad. Sådan tur så hände inte.

medan hon promenerade så hon tittade åt varje håll att inga väktare eller poliser finns i synhåll.

Hon ska absolut inte gå tillbaka till Kardanvägen eftersom där det kan vara svårt att fly i fall väktaren skulle överraska på platsen där det finns höga staket. Att vända om skulle vara omöjligt eftersom med bilen man skulle nå henne lekande lätt och sedan möjligen muskulöse väktaren skulle springa ifatt henne. Precis som hon funderade medan hon promenerade längs Östra Margarinvägen norrut.

Vänster sida det står övergiven byggnad där har funnits Daily Activity Center före omsorgsreformen. Där fanns bland annat kulturcentrum. Högra sida det är kommunens trädgård. Inom kort man kommer lägga ner trädgården och istället bygga villor.

Sedan på höger sida det är Estbackavägen. Mitten av vägen bor kusin Janette och Olli-Kari.

Johanna kikade om hon skulle se kusintjejen eller S-L Safety bilen. Hon såg varken kusin eller väktare. Plötsligt hon komihåg den storbröstade kriminalsnuten medan hon traskade norrut.

Östra Margarinvägen slutar till Slätthöjdsvägen. Andra sidan av vägen det är Estbackaskolan. Johanna gick genom skolgården, mellan högstadie- och mellanstadiebyggnader norrut mot den stora rugbyplanen. Sedan hon vände till vänster och passerade stora gymnasalen. Därefter mellan gymnasalen och hemkunskapsbyggnaden till stora gräsmattorna som är täckt av snölager.

Sedan hon gick till Tallvirkeslunds sidan. Hon vände till höger och promenerade genom kvarteret Hornet ifall om väktarbilen skulle köra förbi. Det vore extrem otur om hon skulle möta väktare om hon skulle gå längs Tallvirkeslundsvägen mot Bevingadevägen så att väktare skulle se föräldrars villa.

Då det skulle bli hemskt krig om mamma och pappa skulle få reda på att dotter visar upp långfinger till väktare, tänkte hon medan hon försiktigt gick över Tallvirkeslundsvägen till Bevingadevägen och sedan raka vägen till nummer sex.

Vid middag Kivins brukar äta lunch då det är ledigt från jobbet. Nu på juldagen man är rester från julafton. På eftermiddag åkte Johanna hem med sina julklappar. Jaana-Mari åkte hem till Åbo. Juha var inte med eftersom de nyligen hade träffats.

Under gångna decenniet kände Johanna lite känslor mot Olli-Kari men lyckades bra att dölja sina kärlekskänslor. Hon skrev lustiga dikter om honom i sin personliga elektroniska skrivplatta. En av de allra lustigaste dikterna gick in i denna stil; *Skurkar sköt på allvar men killen hade masken på men sedan han tröttnade på S-L Safety jobbet den jävligaste...*

Hela julen hon drömde om Anatoli, så mycket att hans namn fick erotisk klang och hon glömde att han är en konstig typ.

Jaana-Maris kärlek, Juha Pajunen, arbetar på biogasbolaget som fyller i gasoltuber. Arbetsplatsen ligger nära honom i Dalsbruk. Han bor i en sliten radhuslänga.

Jaana-Mari har börjat fundera att flytta hos honom för att det skulle vara enklare att utöva sex. Hon har tröttnat på konstiga typer som bor i Kortdalen i Åbo.

Johanna tillbringade nyårsafton hos föräldrarna medan lillasyster festade med sina vänner och pojkvän i en restaurang i Åbo. Hon brukar ta med sig dricksglas som minne. Inne i restauranger hon diskret stoppar dricksglas i sin axelväska. Då hon bodde hemma så i hennes rum det fanns mängder av dricksglas. Till föräldrarna hon skojade att det bara var fynd från E-store.

Utbildningsbolag Suner och kommunens omsorgsförvaltning har hittat efterträdare till Juha Janatuinen för att Anton-Karis arbetsbörda skulle lättas. Kortvariga vikarier inte kan veta om gruppens vanor. Så fort de har lärt arbetsuppgifter så vikariatet är över. Janatuinen skulle ha varit en bra handledare men dessvärre Johanna råkade bli förtjust i honom. Handledarna genomskådade detta trots Johanna inte avslöjade.

I januari på Forssan apu började Pekko Anttila som handledarvikarie. Han har nyligen slutat på restauranggruppen av samma skäl som Johanna; för tuftt att stå på stengolvet. Pekko börjar bli för gammal, en gammalman inte är något farthjul precis som han brukar uttrycka sig. Ändå han är mycket energisk och vill vikariera innan han drar sig till pension. Innan omsorgsreformen han och Anton-Kari hade arbetat på Estbacka Day Center. Det är där Forssan apu är grundat. Som grundare var Anton och Keijo. Sedan strax innan reformen gruppen var kort tid i Arttu Lehto-oxa gymnasiets lokaler. Nu Pekko gick med i vikariebanken som förmedlar vikarier till olika grupper. Hans vikariat gäller till och med försommaren. Sedan det blir en ny vikarie.

Nyligen Olli-Kari Kivinen-Jussila har blivit chef på omsorgsförvaltningens vikariebank och sitter i andra våning på Voimala-huset. Så fort Johanna hade fått reda på att kusins make jobbar i samma hus så hon började känna stolthet; i samma hus finns två Kivinen. Hon inte vågar gå till hans kontor för att snacka på grund av den eviga glasögonrumban. Den andra skäl att varför hon inte vågar hälsa på honom är rädslan att bli kär; armarna skulle rycka till kram. Hon är skärrad om hennes korta olyckliga dikter skulle tända en stor kåt. Trots detta hon skrev dikter om Olli-Kari. Förmodligen hon vill vara kåt.

En januaridag nådens år 3008 Johanna och Anatoli satt precis som vanligt inne i robotrummet och snackade ditt och datt precis som de brukar göra. Denna gång hon var stenkåt och kände sig hur äggcellen började aktivera sig. Det gick inte alls diktera berättelse eftersom han satt i samma rum, mittemot, bakom robotprogrammeringsdator. Johanna bestämde sig känna isen med käppen att hur han skulle reagera. Delvis på skoj men ändå på allvar hon friade herr Medvedev. Han rodnade och svarade: "Tyvärr jag redan är förlovad och det inte behövs tredje hjul." Johanna blev knäpptyst och tänkte i för sig själv att varför alla sköna killar har en lesbisk vän. Anatoli funderade att vad var det där för något, är det ett större offensiv. Han inte kan ens ana att vilken kärleksrumba väntar honom. Visst han skulle vara sugen att ha sköna Johanna som älskarinna, hemlig älskarinna, tänkte han men det finns ett hinder; förlovning samt elaka skällsord från folkhögskolan.

Efter jobbet hemma Johanna skapade med hjälp av webböversättare ett kärleksbrev på ryska inklusive kyrilliska bokstäver fast numera i Ryssland man använder latinska alfabetet. Johanna bestämde sig sätta i översättaren traditionella kyrilliska bokstäver för att det skulle se romantisk ut.

På morgonen på jobbet hon gav till Anatoli ett kärleksbrev. Han satt inne i köket och väntade på morgonsamling. Hon gav kärleksbrev trots hon hade läst från kvällstidningsläsplattan att man inte ska ge några kärleksbrev eftersom då kan killen bli rädd. Nu hon kände innersta sig att hon är tvungen avslöja sina känslor. Anatoli som verkar så schyst kille, precis som Johanna tänkte och inte kan ana vad komma skall. Då hon räckte brevet till honom så hon sade: "Åh, ett sådant brev det hade kommit från e-postskrivaren..." Anatolis mun öppnade sig av häpnad när han fick av blondinen ett A4-papper som var datorskriven.

Han trodde på Johannas påstående att brevet skulle ha kommit från e-postskrivaren. Han undrade på att vem kunde vara avsändare. Han kan kyrilliska alfabetet så lekande lätt förstå allt i brevet. *Brevet går så här; Jag älskar Anatoli M så mycket och jag vill gifta mig med honom. Hjärtat säger Bum-bum!* Man ser tydligt att det är dålig översättning, klockren maskinöversättning men det tänkte inte Anatoli. Han undrade på att vem som hade skickat brevet.

Han funderade om det är Johanna som hade skrivit men denna lustiga kajanaländska inte kan ryska så det är säkert inte hon. Han läste högt brevet inne i köket på Forssan apu. Så fort han hade läst

hjärtat säger bum-bum så Sirkka-Oili började garva. Hon satt på sin standardplats längst bak vid kaffebordet. Skrattet smittade i Johanna. Anatoli började misstänka henne men sedan kom tillbaka tanke att hur i sjutton hon kunde ha kunnat skriva på ryska samt med kyrilliska bokstäver. Detta är ett mysterium, tänkte han. Johanna på låtsas funderade att vem som kunde vara avsändaren och sade att det kan vara den ryska kärleksmaffian eller nättroll från Saint Petersburg. Sedan hon skojade att på busshållplatsen brevskrivaren kan bre ut ryska flaggan framför honom och sätta sig på knäna för att fria. Då Anatoli svarade: "Uh, det vore hemskt, vad skulle Matleena säga..."

På kvällen Johanna var full av iver och skapade ytterligare ett kärleksbrev på ryska. Detta är typiskt av henne. Om folk skrattar till hennes påhitt så hon fortsätter tills det blir problem eller himla röra. I detta fall hon inte kan ana att vilken sorts röra väntar henne om ett år. Kärleksbrev som egentligen är en liten lapp, precis sådana har förorsakat massa bekymmer för henne men nu hon är på väg bli kärleks berusat så hon inte ser kärleksbrev som små lapp utan hon förmodar att det är hjärtats röst.

Nästa morgon på jobbet hon gav till Anatoli ett nytt kärleksbrev. Även nu hon påstod att det igen har kommit ett brev från e-postskrivaren. Brevet går så här; *Svara på min e-postadress som är roiske@aerosol.eu och fråga mer om mig. /Din beundrare.* Det är hennes anonyma e-postadress som hon brukar använda då hon skickar anonyma tips och förslag till massmedier. Idéen till anonym adress hon har fått av e-postkompis TASS för att den riktiga huvudadressen inte skulle hamna i skräppostlistor.

Så fort hon hade gett brevet till honom så hon rusade bakom hörnet till kopieringshörnan och tyst inom sig hon fnittrade. Efter en tid Anton-Kari viskade till henne att hon skulle erkänna att det är hon som hade skrivit de båda breven. Han genomskådade hennes förälskelse. Anton tycker att Johanna och Anatoli hör ihop. Han har till och med bett att de två deltagare skulle bli ett par trots allt han redan är förlovat. Anton tycker att det skulle vara gulligt om två likasinnade personer skulle hitta gemensam ton. Inte han heller kan förstå vad komma skall. Nu han såg hur Johanna fnittrade bakom hörnet och strök ansiktet och speciellt näsan med båda händer som om hon skulle snart flyga. Han gissade att det är hon som hade skrivit båda kärleksbrev. Vem annars skulle få för sig så lustigt som att skriva ryska kärleksbrev på gammaldags kyrilliska bokstäver, tänkte Anton-Kari. Annars Johanna inte brukar dela post från e-postskrivaren så det var lätt att genomskåda henne.

Johanna harklade sig par gånger och gick till köket och sade till Anatoli: "Det är jag som skrev de båda breven, jag står bakom mina ordar, gjort som gjort!" Han började garva eftersom just detta han hade misstänkt. Han har en förmåga att ha instinkt för kommande händelser. Verkar att han har spågubbes talanger. Johanna var livrädd om arbetskompis skulle bli arg men där hade hon fel. Det ser ut att Anatoli är lika humoristisk som Leena Lehto, tänkte Johanna. En sak hon inte vet, han är narcissisk. Sedan hon sade att nu det är dags gå till postrundan. Anatoli följde med till postrummet för att kunna ostört snacka om det inträffade. Johanna kände hur äggcellen började igen aktivera sig och kärleks fylla började stiga i huvudet.

Inne i postrummet Anatoli sade att de bara kan vara som kompisar eftersom han redan är förlovat med Matleena. Detta hon har hört alldeles för många gånger. Jaså, han är förlovat med jävla lesb-Matleena, tänkte Johanna i för sig själv. Hon önskar att vara hårdare charmör än den där Matleena för att kunna charma denna härliga kille, lagom tjock, tänkte Johanna. Hon stammade: "Nå, blev du ledsen av brevet?" då Anatoli ryckte sina axlar: "Åh, det var en kul grej, bra skriven... Du, kan du ryska?" Johanna avslöjade att brevet är skapat med webböversättare. Anatoli tyckte att brevet var proffsigt översatt och tyckte att det var coolt att det var på kyrilliska bokstäver som numera används bara av ryska kulturkretsar.

Johanna fick en sådan uppfattning att hon och Anatoli har likadan personkemi och inte kan ana vad komma skall. Även Anatoli blev förtjust i Johanna men inte kan byta flickvän på grund av förlovning för då kompisar och föräldrarna skulle börja undra och kritisera att detta skulle vara taskigt mot Matleena som har förlovningstatuering i snippan. Kompisar skulle all sannerligen kalla honom för mans hora. Om han inte skulle vara förlovat då han skulle all sannerligen börja dejta med denna härliga, vackra och lustiga kajanaländskan.

Johanna inte längre är en tjej utan en kvinna, precis som Anatoli funderade i för sig själv.

I januari-februari Pekko tog semester och reste till Thailand. Han åkte till Puerto Spice, en modern semesterort i västra Thailand, inte så långt från Phuket.

Pekkos semestervikarie, vikariesvikarie, blev spinkige ljushårige Ali Tammsalu som är ungefär jämgammal med Johanna. Han kommer från Kajanaländ.

Enligt Johanna han är en typisk kajanaländsk immigrant som har blivit alldeles för kaxig, en riktig cylinderhattfarbror det vill sägas en manlig variant av blomsterhatt tanter. Hon tycker att Ali är en moder ihilist fast då och då brukar busa med honom.

På en tisdagspromenad när man passerade en blomsterhandel på södra ändan av Killegatan så Anton-Kari sade på sin dåliga kajanaländska: "Johanna, tuukka miulle kukka!" som betyder att ge mig en blomma. Johanna blev chockat eftersom hon fick i sina tankar mammas och pappas gamla granne, familjen Nukku. Såklart hon inte började babbla om hushållet men Anton såg hur hon blev chockat och upprepade den kajanaländska meningen. Då hon chockade igen. Då Anton frågade på skoj: "Jaha, kanske ditt ex heter Tuukka eller något liknande, är det därför du blev chockat?" Johanna sade: "Inga kommentarer, tack! Huu!" Här och med Anton började på skoj upprepa repliken. Varje gång Johanna blir chockat. Lasse börjar varje gång garva och upprepa Tuukka och Kukka som är blomma på finska. Ali hörde detta och sade till Anton att Tuukka är mycket vanligt mansnamn i Kajaland och berättade att även han är ursprungligen därifrån. Han är kajanalänning trots sitt estniska efternamn. Man hör inte av hans accent att han skulle vara kajanalänning men Johanna bryter mycket kajanaländska.

Anatoli inte gillar Alis stil. Ofta inne i robotrummet han kallar honom för slavgångare. Den kärleksberusade Johanna bara nickar för godkännande fast hon delvist tycker om herr Tammsalus busande. Hon har lärt Anatoli att man inte ska tigga arbetsuppgifter för då det är risk att få långtråkiga legoarbeten. Bättre sitta här i robotrummet och snacka, har Johanna sagt. Eftersom Anatoli sitter i samma rum så hon får nöja sig att skriva berättelser med tangentbordet. I berättelse Hjärnan full av hopp hon redan har skapat en figur som beskriver Anatoli. I berättelsen han har blivit en kvinna. Hon funderade länge på ett lämpligt namn till figuren och tillslut hon namngav den till mammas namn. Mamma och pappa ser inte berättelse på nätet eftersom den är krypterat, bara kusiner kan komma till berättelse sajten på JK Suora. Hon har spärrat bara en kusin, Gaga-Sisko, eftersom hon umgås mycket med morbror och den nyfikna Kakadu som kan lätt skvallra till mamma och pappa deras äldsta dotter skriver massa skrönor om släktingar. Alltså i berättelsen Anatoli har blivit en kvinna som bor i Amerien. Hon nästan blev kär i sin egen figur i berättelsen. Hon också är kåt på huvudfiguren Juha som hon själv. Johanna inte vågar visa berättelsen till Anatoli eftersom hon inte vet hur han skulle reagera. I berättelsen hamnar samtliga hemlisar som han berättar till henne. Johannas hjärta verkligen säger bum-bum och har svårt att koncentrera sig till skrivande. Anatolis motorkäft går hela tiden. Vanligtvis hon inte brukar snacka med sina nuvarande arbetskompisar men nu som kärleksförgiftat hon svarar sakligt medan kinderna glöder och hjärtat slår som en bastrumma. Samtalsämnet handlar det mesta om andra arbetskompisar och inte så snälla positiva adjektiv. De skäller ut bland annat Lasse eftersom han har kleptomanens drag. Han försöker tigga pengar av sina arbetskompisar och vikarier samt sno pengar från jackfickor. Sådan tur Johannas plånbok finns hela tiden i hennes bakficka men Anatoli brukar ha sin plånbok i jackans innerficka som hänger på korridoren. Klädskaåp räcker inte till alla. Johanna har nyligen fått eget klädskaåp för ytterjacka. Jacktelefon hon har hela tiden på sig.

Några gånger i veckan Lasse har ett så kallat egen tid. Då handledarna följer med honom ut på stan. Anatoli inte förstår att Lasses egen tid är ett slags social träning. Han inte får gå på egenhand till stan för då han kan bli påfrestat att slösa sina pengar och låna pengar av okända. Anatoli brukar skälla ut Lasse. Johanna lyssnar och nickar.

På fikarasten Lasse brukar garva eller tjura. Den anda nerv såg är Filippa Katainen, speciellt under fredagsfilmen hon brukar få plötsliga skrattanfall som irriterar Anatoli. Johanna brukar inte vara med under fredagsfilmen eftersom hon tycker att på arbetsplats man inte bör titta film fast hon vet så väl att Forssan apu är en skyddad arbetsplats som erbjuder meningsfullt sysselsättning och social träning. Detta hon har berättat till Anatoli. Då han blir ivrig att mer och mer kritisera sina arbetskompisar både på sin nuvarande samt förra arbetsplatsen. Johanna är ett slags agitator.

Filippas skrattanfall är en del av hennes funktionshinder och inte kan rå för det. Anatoli inte förstår att det är hennes handikapp fast hans egen bror har Downs syndrom.

Då och då Johanna brukar berömma hans manlighet. Han njuter av det eftersom han är narcissist. Den kärleksberusade Johanna inte lägger märke på kompिसens narcissism. Ibland hon har hör om sjukdomen i teve och vet ungefär vad detta är för något.

Några gånger Anatoli var varnat henne för sin korta stubin och sagt att man bör noga tänka efter vad man ska säga till honom. Johanna förmodar att de aldrig kommer någonsin bråka, så djupt förälskat är hon. Anatoli sade att den korta stubinen beror på mobbning på folkhögskolan i Riihimäki och skylde Timo-Markus. Johanna inte vet än att det är hennes gamla skolkompis från högstadiet och gymnasiet. Anatoli bara kallar honom för förnamn så Johanna inte vet hans efternamn. På högstadiet och gymnasiet Timo-Markus kallades bara för Timo men sedan han har tagit i bruk sina båda förnamn. Enligt Anatoli mobbaren Timo-Markus har avlat massor av barn men sedan övergivit ungarna. Det ryktas att Timo-Markus har gjort ett barn med Tiina Kallela. Så berättade Anatoli till Johanna inne i robotrummet. Johanna inte vet att det är samma Tiina som diggade rock i gymnasiet. Några år sedan Johanna såg en glimt av Timo på Ylicity köpcenter. Då hon snackade en stund och skickade hälsningar till Roope. Hon har inte haft några konflikter med herr Temapoeg men däremot Anatoli har haft massor av konflikter. Johanna inte vet att under skoltiden Timo var kär i henne, kanske lika mycket som hon älskar Anatoli. I skolan hon ignorerade andra killar eftersom hon försökte envist charma sina upptagna klasskompisar. I robotrummet Anatoli sitter på sin special ergonomiska stolen som enligt Johanna liknar på en blå harpa eller modernt konstverk. Anatoli som har bredd arsle, täcker helt den smala specialergonomiska stolen. Hans fetma beror på pimplande av Ugri Cola. Han har mulliga O 'boy kakaokinder med rödaktigt eksem.

Otaliga gånger Anatoli har berättat till Johanna att hur han och Matleena träffades och det skedde i folkhögskolan i Riihimäki. Matleena är stamfinländare och inte kan ett enda ord ryska. Anatoli kan flytande ryska men inte skriva sitt modersmål. Han har bodd det mesta här i Tavastland. Bara några enstaka finska ordar förorsakar svårigheter för honom. I folkhögskolan han lyckade charma Matleena med hjälp av erotiska dikter. Många tjejer försökte charma honom men Matleena hade lycka i kärleken. Även Matleena hade sina beundrare och en av dem var Timo-Markus. Av svartsjuka han kallade Anatoli för mans hora och ryssjäväl. Innan Anatoli började i folkhögskolan så han dejtade med Pia-Anni men det blev slut eftersom PA ville förmycket hjälpa honom, i alla fall så Anatoli brukar berätta. Det kan också vara så att PA tröttnade på hans narcissism. Det är så att han själv jämt ville ha tjänster men nu han skyller på Pia-Anni att det tog slut. Senare hon blev kär i Kaapo eftersom hon tycker synd om denne rullstolsburne CP-skadade kille. Matleena passar bra för Anatoli eftersom hon är tjockskinnat och inte blir ledsen så lätt. Hon är sjukligt översnäll. Matleenas fosterpappa, förmyndare Krisu inte tycker om Anatoli eftersom han är alldeles förö temperamentsfull och lätt blir ursinnig. Anatoli brukar ofta bråka med fosterfamiljs övriga barn, speciellt med Rico. Rico tål inte den tjocke killen med ännu fläskigare ansikte. Rico har hotat Anatoli med risbastu och knacka ut hans kanintand. Därför Anatoli är rädd för den smale Rico som ser ut som en riktig loppa fast han är jämgammal.

Matleenas biologiska föräldrar är tål bättre Anatoli. De har gett Matleenas uppfostringsansvaret till familjebekanta Krisu. Biologiska föräldrar har alkoholproblem så de inte klarar ta hand om dottern. Eftersom alkoholism finns i generna så Matleena har bestämd sig hoppa spriten och vara helnykter. Han bara nöjer sig till Ugri Cola men den är nästan lika skadlig som alkohol men man inte blir full. Om allt detta Anatoli berättade till Johanna medan de satt inne i robotrummet. Nästan varje dag de sitter där och snackar och hela tiden Johannas kärleksrus stiger. Hon beundrar hans kanintand som ser gulligt ut. På förmiddag halv tio de går till köket för dagens första fika och sedan de går tillbaka till robotrummet för att vänta handledare. Nu när Anton-Kari är ensam med vikarier så han inte har så mycket tid för Johanna och Anatoli.

Johanna blir upphetsat av Anatolis väldiga fläskmage samt hans stora rumpa. Fingrarna är smala och korta som pinnar men klarar utmärkt att skriva sms med jacktelefonens kontrollpanel.

Han har en rosa basjacktelefon av märke Samsung Anakonda som ofta är i laddning på fönsterbänken i robotrummet. Han inte vågar ladda mobilen i övriga utrymmen eftersom då kan Lasse pilla den och busringa till polisen.

På helgerna Johannas knackfingrar knappar otaliga sms till Anatoli. Hon beklagar ensamhet samt undrar att vad gör han för något. Han svarar kort att det går bra. På riktigt hon inte alls känner sig ensam men nu i kärleksrus den härligt tjocka kille finns i tankarna och inte kan ens ana vilken rumba hon är på väg att starta, väcker en sovande björn.

Anatoli blev irriterat att den stammande kajanaländska blondinen tränger mellan honom och Matleena men samtidigt han känner lite förtjusning mot henne fast själv är förlovad. Detta är hans största

hemlighet. Han inte vill avslöja till någon, inte ens till sin trolovade.

Varför jag skulle babbla om detta eftersom jag har ju inte varit otrogen, brukar Anatoli fundera i för sig själv.

I verkligheten Johanna inte alls är så ensam som hon påstår för sin arbetskompis. Lördagskvällar hon åker till Bevingadevägen för att basta och söndagar äter där husmanskost lagat av mamma samt hämtar rena kläder som pappa har packat fint i Europower axelväska.

Hemma Johanna drömmer om erotiska hemmakvällar tillsammans med Anatoli. Det var ett tag hon tänkte på Elmo. Ibland vid läggdags i sängen hon tittar sina födelsemärken i vänstra armen och drömmer om den lilla loppan.

Om han skulle jobba i Forssan apu så all sannerligen hon skulle bli storm kär i honom eftersom han är smalare och busigare än Anatoli. Visst även herr Medvedev är busig men saknar den lilla busighets faktor.

Varje gång när hon tittar på TV Kainuu och det börjar motionsprogram *Elmoin* så hon blir upphetsad och hör i sina öron Pekkos röst kalla Elmo. Hon har tagit reda på att vad programnamnet betyder. Elmoin är ett slags lagliga hormonpreparat som tillverkar i karelska Petroskoj.

En måndag i februari Anatoli inte kunde eller ville komma till jobbet. Orsaken är att på natten det har varit snöoväder och bussarna var proppfulla. Egentligen från honom det inte är så hemskt långt, till och med kortare väg till Rixum-området än från Johanna men ändå hon kunde komma till jobbet.

Dagen innan Anatoli och Matleena hade varit på utflykt i Hunneskog där hon råkade tappa hans nyckelkortsknipa med föräldrarnas nyckelkort. Så fort när Matleena hade sagt att nyckelkortet är borta så Anatoli blir ursinnig och hotade göra slut. Matleena försäkrade att korten hittas säkert i morgon i dagsljus. Han lugnade sig och bestämde sig be Johanna köra honom till Hunneskog eftersom hon har körkort och bil.

På natten det var den vita tuktaren så att på morgon han inte orkade gå till jobbet. Han orkade inte gå i snön.

Vid middagstid på lunchrasten Johanna smsade till sin nyaste idol att hur går det eftersom han inte kunde komma till jobbet. Han svarade inte eftersom han var på dåligt humör. Han grubblade reaktion av mamma och pappa att flickvän hade slarvat bort nyckelkortet.

Så sent som måndagskväll han svarade till Johanna och bad förlåt att han inte svarade tidigare.

Sedan han gick till ärendet; *Du, kan du köra mig och flickvännen till Hunneskog för att leta efter borttappade nyckelkort?* Johanna svarade; *Det går inte hitta nyckelkort i snön.* Han försökte övertala henne att köra till Hunneskog men sådan tur den kärleksrusade Johanna kunde tänka logiskt. Hon lovade köra honom imorgon, kanske medan andra är på tisdagspromenad, sade Johanna. Anatoli tyckte det var bra idé.

På tisdagsmorgon de frågade Anton-Kari om de kunde åka och leta efter nyckelkort i Hunneskog men Anton hejdade dem: "Det går inte hittas några nyckelkort efter snöstormen, knappast ens de småvägarna är snöröjda!" Även vikarierande handledare Pekko hejdade på att det skulle vara meningslöst att ta sig till rekreationsområdet.

Anatolis oro om föräldrarna skulle säga bang, visade sig vara förgäves. Anna och Matias tröstade sin son att hänt som hänt och det skulle vara större grej om bankkort skulle försvinna. Sådan tur att i nyckelkortet inte hade adressuppgifter i fall någon skulle råka hitta dem.

En helg i mars Anatoli och Matleena besökte hos Marko Jussila. Snart det kom även Anatolis gamla skolmobbare, Juha Lassila. Anatoli avskyr honom eftersom Juha hade hotat honom med laseruppskärare. Den tiden Anatoli var en riktig gråtpipa. Kanske därför Juha retade lipar-Anatoli. I folkhögskolan han försökte skärpa sig och sluta att lipa. Förmodligen då han fick narcissism.

Marko inte gillar den nya Anatoli och önskar att han skulle lämna den slarvaktiga Matleena. Detta han har sagt till honom att han inte tror att Matleena passar för honom. Om detta Anatoli blev ledsen i sinnet så att nu deras vänskap är gungande. Därför Marko har börjat umgås mer och mer med Juha. De har gemensamma intressen medan ryss-Anatoli inte har speciella hobbyers. Anatoli kallas ofta för ryss-Anatoli. Detta gillar inte han men allra minst han tål om någon skulle kalla honom för mans hora eftersom då hans tankar går till den fittige Timo-Markus.

Nu Marko bestämde sig bjuda in Anatoli och Matleena samt Juha för försoningens skull.

Juha Lassila har en hemlighet. Han misstänker att han skulle vara bisexuell och har blivit förtjust i Marko trots denne är hetero. Han inte känner sig som homosexuell inte heller bi men ändå känner starka samhörighetskänslor till Marko.

Juha började håna till Matleena att hon ser ut som exploderat kvinna och även bröstet hänger som slappa snoppen. Annars så lugn Matleena blev ursinnig och gav örfil till Juha. Det var minsann ingen kanelbulle. Anatoli berömde flickvännen och bad henne ge ordentligt stryk. Juha gick raka vägen mot ytterdörren och sade ljudlig röst: "Detta blir ett polisärende och det ska ni vara jävlig säker och jag säger en sak till den där ryssen, gå tillbaka till Ryssland!" och slängde dörren efter sig. Han gick direkt till polishuset i Jockis för att göra polisanmälan. Polisen lovade börja utreda fallet i höst eftersom de har resursbrist.

Utanför polishuset han ringde till Marko och bad koppla jacktelefonen i högtalarläge så att ryssen och hans slarver tjejen skulle höra att nu misshandeln är i polisens vetskapp.

Anatoli blev arg och bestämde sig gå hem. Detta blev den sista gången han var hos Marko. Tidigare han har sovit hos honom men nu Marko börjar vara före detta kompis, frön till hatet har såtts.

Den långsmale Marko Jussila bor på Belfastgatan och Matleena bor inom stenkast på Rådmansgatan. Mellan det är en höghuskvarter samt bredd gräsmatta som kallas för torget.

Mitt emot trappan till Marko det är en pizzeria som är Matleenas och Anatolis stamställe.

Vid pizzerian det är gräsmattatorget. Andra sidan av torget det är en liten obunden kvartersbutik.

För några år sedan Anatoli hade gett till Marko en fickformat nöjesrobot. Marko fäste sig med roboten och inte vill bli av med den fast nu roboten har pinsamma associationer om ryss-Anatoli men ändå Marko tycker om roboten såsom tandlösa damen om kaffeskorpan. I roboten han har laddat massor av kortfilmer som man kan se från den lilla skärmen vid sidan av roboten. Apparaten han har namngett till *Robo-Eemeli*. På Facebook han berömmar om Robo-Eemeli och den populära schlagersångare Lore Niittyvuori.

Kivinens tycker inte så mycket om den över pigge Lore, som har varit programledare till ett dejtprogram på nationella TV4. Kivinens tyckte bättre om en likadan kajanaländska dejtprogram som går på den kajanaländska TV Kolome kanalen. Den kajanaländska versionen leddes av humoristiska Karsu som ofta på skoj driver med syntetisatormannen. Vissa trångsynta tv-tittare ogillar detta men de flesta tycker att detta bara är oskyldigt skoj. De båda dejtprogram är numera nedlagda eftersom tv-bolagen vill förnya sig.

Marko Jussilas användarnamn på Facebook är Robotti_82. Anatoli heter Mallu2 som är skapat av hans ex. Han orkar inte byta användarnamnet. Samma gäller även med lösenordet som också är gjort av Pia-Anni och är just hennes namn. Han är så lat att inte ens bryr sig byta lösenord.

Vårvinter Johanna hittade Marko och Juha på Facebook och skickade vänförfrågan för att kunde känna Anatoli lite bättre trots han har berättat massa skit om killarna. Killarna godkände vänförfrågan för att kunna se vad är det som den där ryssen sysslar på med. Hon skickade också vänförfrågan till Matleena fast hon är svartsjuk samt är lite rädd för henne. Tänk om den där Matleena är en kroppsbyggare, precis som Johanna brukar tänka. Översnälla Matleena accepterade vänförfrågan. Sedan Johanna läste noga Matleenas Facebook-profil. Där står att hon älskar Anatoli av hela sitt hjärta. Detta ökade Johannas svartsjuka. Kanske jag kunde försöka utnyttja hennes svagheter som till exempel alkoholists gener, tänkte Johanna. Kanske jag kunde locka henne att dricka röven av och sedan dagen efter att bjuda snaps för baksmällan, tänkte hon medan hon ögnade Matleena Vuorios Facebook sida. Detta säger hon absolut inte till någon.

På Anatolis Facebook sida det står att han har rest nästan i alla länder men inte i måne. Detta verkar vara grov överdrift, tänkte Johanna. Hon märkte att Juha Lassila ser ut vara måttligt sexig eftersom han är ganska tjock. Han har erotiskt förnamn precis som Janatuinen, tänkte Johanna. Sedan hon kom på att killen har gått specialskolan så han är nog funkis det vill sägas konstig typ.

Hon tänkte att Lassila är lillasysters pojkväns namne, alltså spännande grej om även jag skulle ha en gubbe som skulle hetta samma. Johanna skrollade vidare Lassilas Facebook sida. Hon ställde en fråga till Juha och Marko att var bor dem. Killarna inte ville svara för säkerhets skull eftersom de inte än känner henne så bra. Egentligen Johanna redan vet killarnas hemadress. Anatoli hade berättat det. Ändå Johanna ville höra adressuppgifterna från killarna för att hon kunde lättare chatta. Nu man inte kan prata om deras hemtrakter eftersom de förmodar att hon inte vet det.

Anatoli märkte att blondinen har blivit Facebookvän med killarna så han blev orolig om de skulle berätta för mycket om honom och hans baksida men det också kan vara till nytta. Hon kunde också vara som förmedlare i tvister samt som faktakanal att vad killarna gör för något, tänkte Anatoli. Naturligtvis Juha inte finns på Anatolis vänlista och all sannerligen inom kort även Marko gör Brexit från vänlistan.

Johanna skrev på sin egen Facebook sida massor av kärleksdikter och pulserande röda hjärter. Allt detta hon krypterade från släktingslista etta där finns föräldrarna, lillasyster och de allra nyfikenaste släktingar samt dem som mamma och pappa har flest kontakter med. Bara kusiner ser kärlekssymbolerna. Om det skulle bli så att Joonas eller Jeesus skulle undra på hjärter så hon kunde påstå att hjärter skulle pulsera för dem, tänkte hon. Om miraklet skulle ske och Anatoli skulle bli kär i henne så hon kunde så småningom mer och mer avslöja sina kärleksinlägg för samtliga släktingar. Såklart hon skulle först avslöja för mamma och pappa för att nyfikenstrutar såsom Frida och Kakadu inte skulle först fråga Anna att om Johanna redan har en gubbe. Så här hon brukar fundera i förhand. Nu hon inte kan berätta för mamma och pappa att hon har blivit kär i en upptagen kille. All sannerligen föräldrarna skulle kritisera henne att man inte ska flörta till upptagna pojkar. Visst vet hon detta men det är svårt när man är brinnande kär.

Anatoli blev roat då han såg Johannas Facebook sida. Han sade till Matleena att detta är diskriminering av övriga kroppsdelar när hon prisar hjärtat. Säkert hjärnan, njurar och levern gråter och svär eftersom hjärtat får vara i centrum, skrattade Anatoli. Matleena tillade: "Japp, också rövhålet bölar eftersom man skiter i den!" och skrattade så att hennes hängbröst hoppade. Visst Anatoli och Matleena vet så väl att vem Johanna syftar till. Anatoli inte kan ens ana hur diggande skulle kulminera sig och hur detta kommer att ske.

En dag i mars månad inne i robotrummet Johanna presenterade för sin idol humortrubaduren Otso Ruusuvirtas låtar som hon hade samlat i jacktelefonens musikspelare. För några år sedan hon hade fått låtarna av lillasyster som julklapp. Jaana-Mari hade samlat mycket musik i en USB-kloss, även kajanaländska partymusik. Johanna spelade låten Stay here Anatoli av Ruusuvirta där Otso sjunger om en busig Anatoli som leker kurragömma medan han kompar med gasolgitarr. Anatoli Medvedev började skratta då han hörde sången om sitt namn och frågade om hon kunde kopiera låten. Såklart hon ville det och kopierade via Bluetooth-funktion till arbetskompisens jacktelefon. Hon blev ännu mer kär i sin kollega nu när hon såg att de har likadan musiksmak. Även Anatoli började sakta men säkert bli förtjust i henne men detta kommer han inte avslöja till henne eller till andra eftersom då skulle komma igen det gamla skällsordet mans hora.

En dag i mars Anatoli frågade Johanna om hon kunde följa med honom till hushållsbutik Lore Purchase för att köpa damppåsar till robotdammsugare. Butiken ligger i centrala staden i hörnet av Föreningsgatan och Östra långgatan. Det är ett stor europeisk kedja. Han inte visste vilken sorts damppåse skulle passa till hans robotdammsugare. Han ringde till Matleena för att hon skulle titta numret men hittade inte en sådan. Sedan han bestämde sig köpa tillsammans med mamma. Johanna tänkte att det är makalöst att varenda apparat har sina egna standarder. Samtliga tillverkare borde ha genomsam standard, sade hon. Anatoli tycker det samma.

Föreningsgatan börjar från Loimi ån och slutar till Adjutanttorget. I hörnet av Killegatan och föreningsgatan det är en av europeiska storbanker, The Business Bank. Andra sidan av Föreningsgatan det är en optiker. Nästan granne med Lore Purchase det är elektronikbutik Lehmus Multimedia. Mittemot, andra sidan av gatan det är djuraffär.

Sista lördag i mars 3008 Anatoli hade småskalig 26 årskalas. Han bjöd in bara en handfull kompisar som till exempel Johanna, Marko och Toope från Loimo. Såklart flickvännen var med som spelade det mesta med Zbox.

Nu Johanna träffade Matleena för första gången och så att hon inte ser ut som kroppsbyggare, inte ens våldsam utan en spinkig sorglös ung kvinna, några år yngre än Anatoli. Detta var första gången för Johanna att besökte hos arbetskompis eller rättare sagt för länge sedan. Förra decenniet hon besökte hos Raija och dess innan, början av 2980-talet hon besökte några gånger hos Nino. Detta hon ofta tänker med vemod. Nu hon knappast kommer ihåg gottor Backman på grund av kärleksruset.

Samma dag Johanna skulle ha haft andra aktiviteter nämligen mamma och pappa provkörde Brandia Automobiles hyrbil, en Japanic Premium, japansk lyxbil med ännu lyxigare pris. Provkörning kostar inget förutom biogas. Bilen är tillverkat av Brandia Automobiles moderbolag Fuji Heavy Industries. Om Johanna inte skulle ha fått inbjudan hos Anatoli så hon skulle varit med föräldrarna att provköra bilen. Söndag hon fick provköra runt kvarteret medan pappa var med i bilen. Måndag Antti lämnade bilen tillbaka. Bilen inte är ekonomisk att köra med eftersom den förbrukar mycket biogas. Istället han hyrde splitterny Brandia⁹⁵ biogasdriven personbil. Nästa år enligt leasingavtal man får hyra den senaste bilmodell.

Anatoli fick av Johanna två presenter; musik-OSB-kloss med samtliga låtar av Otso Ruusuvirta samt 500 euro. Hon vet att det är alldeles för mycket men annat alternativ hade hon inte eftersom han hade sagt att han inte vill ha krimskrans eller blommor så pengar skulle vara bra present. Visst hon kunde ha gett mindre summor men det blev överslag på grund av kärleksrus. Mera överslag det lär bli. Då Johanna hade gått så Marko sade till Anatoli att femhundring är alldeles för mycket och bad lämna den tillbaka men det gör inte pengagirige kille. Anatoli noterar inte längre sin gamla kompis kloka ordar. Detta blev den sista gången då Marko var hos Anatoli. Under året de kommer ytterligare bli ovänner. Nu Johanna och Marko träffades för första gången. Hon tyckte att Markos utseende var liten besvikelse. Hon förmodade att han skulle vara snyggare. Marko har manipulerat sina profilbilder på Facebook.

Matleena berömde Otso Ruusuvirtas låtar medan hon åt födelsedagstårtan som Anatolis mamma hade bakat. Johanna stannade precis som vanligt att låtarna hon hade fått av lillasyster.

Matleena skulle ha velat spela med Zbox men det gick inte eftersom Anatoli ville visa för sina födelsedagsgäster familjekomedi, Caroline in Toffee Factory där huvudfiguren förstör sina tänder då hen biter en seg kola bit. Då börjar fartfylld tandläkarblues. Tandläkaren skapade musik med sin borr och däremellan knackade med sonden.

Matleena tittade inte filmen eftersom hon blev ledsen i sinnet och gick till sovrummet för att tjura. Hon skulle ha velat spela med den stora bildskärmen i vardagsrummet.

Under filmen Johanna sätter på jacktelefonens multimediekamera så att e-postkompis TASS skulle se filmen och kompisar. Livefilmen fick på Kivinen Arenan men den var krypterat så att mamma och pappa inte kunde se den.

Anatoli undrade på små röda lampor som roterade i jacktelefonen på brösthöjd. Hon stammade att det bara är lampor som visar att jacktelefonen är i beredskapsläge. I smyg hon spelade in idolens röst för att e-postkompis kunde höra hur idolen låter. Kanske av hans röst det skulle vara till nytta i berättelseskapande, tänkte hon.

Egentligen Anatoli fyller år den andra april men han bestämde sig ha kompiskalas redan på lördag. Han bor i ett trevåningshus som är byggt av röda tegel. Framför huset det är en liten tallskog och stadsdelskyrka. Johanna parkerade på kyrkans parkering och sedan gick genom tallskogen. Inne i Kaarlo kyrkan man ofta ordnar loppmarknader för välgörandeändamål. Mitt emot kyrkan, andra sidan av Kaarlovägen, det är Kaarloskolan där det har funnits specialsolklasser före omsorgsreformen.

Anatoli skulle vilja gå ner i vikt och har länge funderat att börja gå i gym men dessvärre han inte har råd. Bredvid Voimala-huset det är stadens bästa och dyraste O2 Gym. Om detta han har hört av Uuno Kiukku i kaféet. Uuno har ibland försökt locka honom att börja där men dessvärre Anatolis pung jämt är tom. Uuno själv går där två gånger i veckan. Hans föräldrar betalar gymavgifter. Anatoli är avundsjuk till Uuno. Även han skulle vilja vara rik.

Johanna föreslog till sin käre arbetskompis att han kunde börja träna i motionsrummet i hennes hus. Det är helt gratis för boende så han kunde träna där tillsammans med henne så att Uuno skulle bli grön av avund.

Inne i motionsrummet det finns datoriserade motionscykel, muskelträningssmaskin, minibowlingbana samt pingisbord.

Varje gång när Johanna ser pingisbordet så hon börjar garva. Nämligen slutet av 2980-talet pappa hade styckat en griskropp på pingisbordet som han hade fått hämta från Brandia Automobiles motionssal. Det köptes ett nytt pingisbord så Antti fick bordet helt lagligt så det inte var E-Store fynd inom citationstecken. Griskroppen var i extra pris på K Kvantum Giant.

Det blev stora hack på pingisbordet så det inte gick längre spela. Många gånger Jaana-Mari har på skoj retat sin far att det var makalöst att stycka grisen på pingisbordet. Numera Antti brukar skoja att han skulle komma och stycka grisen på pingisbordet inne i motionsrummet i Johannas hus. Vad skulle Laila Kilauttaja säga om en hel gris skulle styckas på pingisbordet, har Antti funderat. Då fru Kilauttaja skulle få en road bild av Kivinens; dottern brummar och fadern styckar grisar på pingisbordet, har Antti ofta tänkt och småskrattat. Den senaste tiden han inte har hört klagomål. Det känns skönt men samtidigt det är oroande; då det kommer klagomål så det kommer lik som en bomb. Så har Antti och Anna pratat medan de tittar på teve. Anna bar nyligen blivit förtidspensionär på grund av slitningar i nacke, en arbetsskada. Det var tufft att försäkra Insurance Cash att det verkligen är arbetsskada och inte beror på krocken år 2990.

Den senaste tiden Johanna inte har speciellt mycket brummat, inte i alla fall högt. Detta beror på naturligtvis att massmedier har börjat mala om fallet Pulliainen-Bulle. Hon blir brummig så fort hon hör dessa skitnamn och sedan hon får associationer till skitfallet. Istället för att brumma hon brukar tvätta händer samt famla ansiktet så att skittankarna skulle gå bort. Då hon är hos föräldrar och tittar på teve och hon hör skitnamn eller ordar så hon famlar ansiktet så ibland mamma tror att detta beror på att hon inte ser tydligt och rekommenderar glasögon. Johanna inte klarar säga den egentliga anledningen. Hos mamma och pappa samt hemma hon inte vågar brumma för att inte väcka björnen. Johanna har börjat frukta den annars så snygga finnhane våningen nedanför. Hon både är rädd och älskar Masi Jussila. Knappast Jussila skulle vilja ge snopp till en brummare, har Johanna vemodigt tänkt. Om hon skulle välja sin älsklig mellan Anatoli och Masi så hon skulle välja Masi eftersom han inte är en funkis, i alla fall vad hon vet.

Måndagseftermiddagen, efter jobbet, gick Johanna och Anatoli hos henne för att se motionsrummet och samtidigt ta en fika. I Tavastland det är vanligare att fika än i Kajanaland. Därför Anna och Antti inte brukar kalla bekanta till fika men döttrarna har blivit vana att ens fundera detta. Fast Johanna inte har erfarenhet av kompisar så hon inte har fikat förutom några enstaka gånger då hon gick i skolan. Detta var historisk stund när arbetskompis kom hos henne. Hon komihåg gottes Backman som då och då brukade komma hos henen för att leka. Hon tänkte att det vore kul om istället för Anatoli det skulle vara den läckra Nino. Allt detta hon tänkte medan hon promenerade tillsammans med idolen mot Tingbo. Även för Anatoli det var ovanligt att han promenerade och inte tog bussen. Kanske han tänkte en gångs skull att det är bra promenera för att få bättre kondition. Detta glömmer han fort. De gick Brudgatan från ända till ända. I korsningen av Tingbovägen de svängde höger och gick sida vid sida mot ett grått trevåningshus. Nästan framme Johanna saktade farten och tog fram glasögonfodral och tog av glasögonen. Hon inte är vana att ha glasögon på sig hemma. Hon var förgäves spänd om arbetskompis skulle undra på att varför hon tog av brillorna.

Visst han såg att blondinen saktade ner farten och sedan hon tog av glasögonen men han sade inget. Han tänkte att det inte är hans sak om hon skulle gå mot en stolpe. Han själv inte tål om folk skulle ställa massa frågor om hans ovanor.

Då glasögonen var i fodralen och fodralen inne i innerficka så hon ökade farten och gick före för att öppna dörren till A-trappan. Sedan hon nästan sprang upp trapporna så att nyckelkortsknippan klingade i byxfickan. Hon har många nyckelkort i knippan; en kort till föräldrarna, start kort för bilen och till sparkbrädan samt hemma kortet. Sparkbrädan finns inne i cykelförrådet där bara finns några enstaka cyklar. De flesta är sparkbrädor. Många människor tycket att cykeln är urgammalt åkdon. Eftersom hon har så mycket nyckelkort i fickan så kort hörnen gör hål i fickorna och sedan tappar mynt som hon råkar lägga i fickan. Ibland man glömmer lägga mynt i pungen.

Johanna öppnade hemdörren och önskade arbetskompisen välkommen precis som mamma brukar göra då det kommer gäster. Anatoli tackade och tog av sina bruna konstläderskor och sedan tog av ytterjackan. Jacktelefonen han lät vara på sig. Även Johanna lät vara jacktelefonen på sig eftersom snart de ska kolla motionsrummet och sedan kör arbetskompisen hem.

Anatoli tittade runtomkring och berömde lägenheten. De verkligen är trivsamt eftersom den är i gaveln så att fönster finns åt tre håll.

Johanna tänkte i för sig själv att han kunde flytta hos mig och skita i förlovningen. Detta sa hon inte högt, så fräck vill hon inte vara fast hon skulle vilja vara. Hon inte vet hur han skulle reagera. Hon inte heller vet hur hon själv skulle reagera om han eller någon annan kille skulle bli kär i henne och skulle vilja flytta ihop. Lättast vore om grannen Masi skulle bli kär. Då man kunde bygga spiraltrappor ner hos

honom, precis som Johanna brukar drömma. Knappast han skulle vilja ha en brummande gumma, precis som hon brukar tänka.

Om det skulle hända miraklet och någon kille skulle på vuxen riktigt bli kär i henne och flytta ihop så hon skulle all sannerligen bli chockat och blygsamt springa i ett träd. Då allt privatliv skulle vara borta med vinden och få tvätta kläder och städa själv. Allt detta har hon ofta funderat medan hon beundrar snygga killar. Många gånger killar som först ser snygga ut visar sig mindre snygga då kärleksförgiftning avtar.

Nu hon är spänd och stressat eftersom det är en historisk stund då arbetskompis är på besök. Hon kunde i alla fall fråga vad han skulle vilja ha. Just då i hennes huvud cirkulerade snuskig tanke men det sa hon inte högt. Hon önskar om han skulle istället fråga om hon skulle vilja ha någonting i mun men det säger inte högt.

Anatoli inte kunde svara något eftersom han inte vet vad blondinen har för något i sitt skafferi. Johanna frågade om han är hungrig att skulle han vilja ha japansk köttfärspaj. Anatoli svarade: "Jo, det vore gott!" Pajen hon hade köpt från Lidl Market. Butiken öppnade år 3004 mellan Zumila och Eurola. Äntligen Lidl kom tillbaka till Forssa. Bredvid Lidl Market det började lågprisjärnhandel Cheapy som Antti och Anna kallar för Sippi eftersom det känns skönare i kajanaländska munnen.

Johanna värmdde japanska pajen i mikrovågsugn, samma ugn som mamma fick som 40årsfödelsedagspresent. Hon gav ugnen till Jaana-Mari då hon flyttade hemifrån eftersom hon hade en nyare ugn som tillhörde i villapaketet. Då storasyster var mot att lillasyster fick ugnen eftersom hon hade bytt frontpanelen eftersom tidigare det var kajanaländska instruktioner. Då Jaana-Mari flyttade till Japan så hon lämnade ugnen samt möblerna kvar i lägenheten. Johanna tycker att det är synd att man inte kan återställa frontpanelen. Nu hon är tvungen se tavastländska instruktioner.

Medan Anatoli åt pajen så hon visade en kajanaländsk dramakomedi med riksfinsk text. Filmen handlar om en ung kille som drömmer att bli som sångare men föräldrar vill att han skulle bli som läkare. Sedan en popsångare ger honom sånglektioner och till slut han blir framgångsrik sångare. Anatoli gillade filmen eftersom där finns mycket pussande och nakenhet. Han var sugen att börja gosa med henne men dessvärre hon verkade stressat och satt i den ljusblåa roterande fåtöljen. Han satt på vita hörnsoffan av sammet. Bakom honom på väggen det är en sjökarta där man ser Östersjöns samtliga fyr och båttruten.

Johanna blev pissnödig men inte kunde pissa på grund av spänning. Hon klarade bra att hålla urinblåsan men det var jobbigt. Skoltiden hon klarade det utmärkt förutom en dag på fjärdeklass i Villmanstrand då hon urinerade i hörnet inne i engelska klassen. Hon inte ville gå i toa på grund av glasögon men numera hon klarar utmärkt pissa på jobbet glasögon på sig så hon inte längre pissar i hörnet. Nu hon inte hade glasögon på sig men ändå urin inte ville komma.

Sist hon bjöd till arbetskompisen kajanaländska barkvodka, liten snaps. Anatoli blev förtjust i snapsen och ivrigt drack alltihop på en gång och frågade att vad var det där för något. Hon svarade lika ivrigt att det är kajanaländska barkvodka tillverkat av *Kankieno* spritfabrik i Kajana. Spriten smakar som barkbröd. Spriten hon hade köpt på Sassnitz kryssning. Varje gång hon besöker i Vattula så hon köper barkvodka men iland det är dyrare. Dessvärre barkvodka säljs inte i Tavastland. Bara i Kajaland och i Bordershop på båtarna.

Anatoli var ivrigt glad att han fick sprit. Det var länge sedan han hade druckit alkohol eftersom flickvän har bestämt sig vara helnykterist på grund av sina gener samt övriga kompisar aldrig dricker starkare än cider. Anatoli tycker att det vore tråkigt om han skulle dricka sprit så att flickvännens sprit tanden skulle börja värka, precis som han sade till den hyperstressade Johanna som inte ens kunde pissa.

Anatoli var road att nästan samtliga apparater hon henne har kajanaländska menyer. Om inte kajanaländska så det är på engelska. Även Johannas dator det finns kajanaländskt operativsystem. Han själv har tavastländskt operativsystem. Om han skulle vara singel så kanske han skulle ha ryskt menyspråk i datorn.

Sedan de gick till att titta motionsrummet som är mellan trapporna C och D i källaren inne i skyddsrummet.

Anatoli tyckte att det var fint motionsrum, bara synd att i hans rum inte finns sådana lyxigheter, sade han. I hans tvättstuga det luktar hasch så han knappt vågar gå dit.

De bestämde sig börja träna på måndagar efter jobbet. Nu han inte hade med sig träningskläder. Johanna tänkte i för sig själv att kanske hon kunde träna barbröstad så att han skulle se riktigt stora

pattar och bli upphetsat, tänkte hon. Hon drömde medan han tittade runt i den lilla motionsrum att sedan de kunde ha sex hos henne. All sannerligen lillasyster har otaliga gånger gett musen i sängen där jag sover nuförtiden, tänkte Johanna. Nu storasyster får nöja sig till att drömma om sex. Allt detta tänkte hon medan Anatoli kollade träningsgrejerna. Han fattar Nada hur man använder gymgrejerna. Motionscykel ser ut vara alldeles för modern så det krävs nästan en ingenjör för att justera den. Vi kunde i alla fall spela pingis, sade Anatoli. Hon hörde knappast eftersom hon var i sina egna tankar. Bredvid pingisbordet det hänger en boxningssäck. Han skulle vilja lära kickboxning eftersom praktikanten på jobbet har detta som hobby. Då de hade tittat motionsrummet så Johanna skjutsade honom för första gången hem. Hon inte kan ens ana att detta inte är den sista gången. Johanna körde raka vägen till Kaarlo eftersom hon var pissnödig. På halvvägs Anatoli sade: "Kunde du tänka dig bjuda vodkasnaps till Lasse?" då Johanna skrattade: "Haha, så roligt ska vi inte ha, kunde du själv tänka bjuda till Filippa?" han svarade det samma och skrattade. Så länge hon tycker att hans skratt låter sexigt men om ett år hennes kapp har vänt dig. Hon körde honom så nära hemdörren som möjligt, till parkeringen längst bak. Anatoli är livrädd för Pedra som bor i huset bredvid. Hon tränger sig i sällskap och tvingar att vara som kompis samt vill äga sina kompisar. Om det inte blir enligt hennes vilja så hon börjar lipa eller härja våldsamt. Nästan alla hatar henne. Pedra är mer narcissisk än Anatoli.

Hemma Anatoli började städa. Han inbillade att snapsen gav en rejäl energikick. Johanna är enda som någonsin hade bjudit sprit. Han storstädade alldeles själv utan roboten. Flickvännen är hemma i Jockis. Torsdag det kommer kommunens städhjälp och därför han har fått ledigt från jobbet. Det är en korttorsdag. Efter städhjälpen han ska hos flickvän. Det är bra att lägenheten är ren då städkonsulenten kommer för att hen inte skulle kritisera honom. Ofta hans lya är rena rama svinstia. Han och flickvän inte orkar slänga snabbmatskartonger och dricksburkar. De orkar inte heller diska. De har ingen diskmaskin. Vanligtvis i parförhållande man brukar diska de få tallrik och kopp men inte Anatoli och Matleena. Även hennes enrummare är lika smutsig.

Tisdag på jobbet Anatoli berömde vodkasnapsen och frågade att vad var det för något som gav rejäl energikick. Johanna svarade ivrigt att det är kajanaländska barkvodka. Hon blev ännu mer förtjust i honom och kärleksruset ökade.

Tisdagskväll hon skickade till hans Facebooksida samt e-postade massor av gratulationer med massor av pulserande hjärter. Hon skrev att hon älskar honom av hela sitt hjärta. Om hon skulle veta vilken kärleksrumba väntar nästa dag så hon inte skulle ha skickat gratulationer.

Anatoli besökte inte på Facebook samt kollade e-posten och det är synd. Nu han skulle ha förstätt hennes kärleksröda gratulationer.

Onsdagseftermiddag på sista fikarasten man firade Anatoli.

I Forssan apu det finns födelsedagskassan dit var och en betalar varje månad 20 euro för att få en liten födelsedagspresent. Anatoli fick en silver slipsnål och ett whiskyglas.

Eftersom Johanna har dragit långt profil på sina födelsedagar så hon inte har fått presenter men ändå betalat tjugo euro för att inte väcka uppmärksamhet. Om någon skulle komma ihåg att hon fyller snart år så hon brukar göra en vit lögn att det gör hon om ett halvt år för att lugna ner situationen. Detta har faktiskt fungerat bra, speciellt nu när det finns massor av kortvariga vikarierande handledare. Anton-Kari inte har tid att fundera födelsedagar. De andra deltagarna brukar jämt babbla om sina bemerkelsedagar samt antecknar i den digitala veckokalendern. Så gör inte Johanna. Om hon ser att det står anteckning om hennes födelsedag så hon radera direkt.

Höstas en av vikarierna råkade anteckna hennes födelsedag i digitala veckokalender. Johanna råkade se det och raderade. Därefter hon började kalla vikarien för *Deleteman* som blev en standard replik. Detta var ren ryskroulett eftersom Deleteman skojande påminde även om födelsedagen.

I köket på Forssan apu vid Kaffebordet Johanna satt precis som vanligt bredvid Anatoli. I andra ändan av bordet satt Anton-Kari och Sirkka-Oili. Den sistnämnda vill att Anton ska sitta bredvid henne.

I Slutet av fikarasten, strax före klockan tre, Johanna sade högt att ikväll det blir bastu. Anatoli skojade: "Haha, får jag komma att basta?" hon svarade: "Jo, om du skulle vara min pojkvän!" och plötsligt gav en kindpuss på vänstra kinden. Medvedev blev förbluffad och inte kunde säga någonting utan tänkte i för sig själv att om det inte skulle ha varit folk omkring så blondinen skulle få örfil. Han

tyckte att kindpussen var pinsamt eftersom hon gav den helt öppet. Sådan tur att en del redan hade lämnat köket samt det var tjo och tjim. För Johannas lycka Anton-Kari såg det hela så att hon kunde få stöd vid behov. Anton tänkte i för sig själv; Jösses, vad blir det för följd av det där, tänkte Anton. Han hoppade att Anatoli blev glad av pussen men där hade han fel. Samma önskade även Johanna.

Visst Anatoli tyckte det var härligt att få en kindpuss av en vacker tjej men samtidigt det var pinsamt eftersom samtliga arbetskompisar vet att han är förlovad. Ju mer han tänkte på kindpussen desto mer yr blev han och tvingade surheten fram för att den lilla förtjusningen skulle slockna. Sådan tur att praktikanten Elias Vesterinen hjälpte Hermanni i toa. Elias pluggar på vårdlinjen på Mauno Jokinen gymnasiet. Han är icke-funktionshindrat precis som Johanna brukar se honom. Om Anatoli inte skulle ha börjat så hon kunde tänka sig bli kär i Elias. Anatoli tycker mycket om Elias kickboxning hobby och skulle så gärna börja med kickboxning men dessvärre det är mycket dyrt. Knappast den tjocka kille med höft fel skulle orka kickboxa, har Elias tänkt. Anatoli gick nedstämt hem och hela tiden kindpussen var i tankarna. Bra att imorgon jag är ledig så jag slipper se den pussande blondinen, tänkte Anatoli medan han traskade mot busshållplatsen. Vad säger flickvännen tänkte han. Han nästan gissar flickvännens reaktion, det blir all sannnerligen kort frns och kort replik; Inte bra och sedan hon inte bryr sig om detta. Matleena blir mycket sällan riktigt arg.

Eftersom idolen inte reagerade eller förebrådde så hon förmodade att han bara blev positivt förvånad och det kan bli århundrades kärlekssaga, tänkte Johanna medan hon gick hem. I själva verket han skulle vilja starta århundrades blodbad men det kan inte hon veta eftersom hon inte kan läsa tankar. Ännu mindre hon kan ana att han blev kär som han inte ens vill erkänna för sig själv eller för andra.

Anton-Kari följde diskret Anatolis reaktioner. Vid hem dags han var besvärat och ledsen men sade inget och inte ens grät. Anatoli blev stressat av sina kärlekskänslor mot Johanna men vet och kan inte göra något åt saken på grund av förlovningen. Däremellan spökar ordmonstret mans hora. Sådan tur att Pekko inte såg kindpussen för att inte förstora det hela. Då någon pussar någon så ofta folk brukar på skoj små reta.

Torsdagsförmiddag Johanna ivrigt och stolt råkade säga till Anton-Kari att kanske Anatoli blev glad av kindpussen. Hon kände sig stolt att vågade pussa sin älskade. Tänk om Leena skulle ha sett så jag skulle ha fått modig kvinnas rykte, tänkte Johanna. Anton svarade: "Knappast han blev glad, det såg ut att han blev upprörd och var ledsen då han gick hem... Om du vill så imorgon vi tre kan diskutera om det inträffade." Hon ryckte sina axlar: "Äh, jag ringer idag till honom och frågar vad han tyckte om kindpussen och eventuellt ber om förlåt!" Anton fruktade det värsta men inte förbjöd att ringa. Kanske hon skulle kunna självmant utreda saken, tänkte Anton-Kari. Han har hört av sina kollegor på reparationsgruppen att han har hemskt temperament och lätt bränner proppen.

Johanna gick hem halv tolv eftersom det är korttorsdag. Innan hon ringde honom så hon lunchade lugn och ro och sedan slog en signal till idolen. Anatoli var mycket sur: "Fan, jag vill inte prata med dig!" och avslutade samtalet och skickade ett sms; *Vittu, det blir allergier av det inträffade.* Johanna förstod inte vad han menade med allergier. Förorsakade kindpussen någon slags allergisk reaktion eller får jag någon slags allergi från någon eventuell hudsjukdom, tänkte Johanna och försäkerhets skull tvättade ansiktet fast onsdagskväll hon hade bastat. I alla fall hon förstod att han blev ledsen i sinnet, vem vet för alltid så att här och med jag får sitta ensam i robotrummet, tänkte den chockade Johanna. Visst hon klarar vara ensam i sitt arbetsrum. Det gjorde hon innan han började i gruppen efter att ha kört ut Filippa. Nu samma sak på Anatoli, som hjärtat säger Bum-bum. Hon inte vet att även hans hjärta säger det samma. Hon förorsakade ett dilemma för honom, dubbelförälskelse. Han började känna mindre kärlekskänslor mot sin flickvän men det kan han inte erkänna på grund av ordmonstret.

Mysiga diskussioner och måndagens fika gick som ett filmband i hennes huvud så att hon blev ledsen och tårarna började rinna längs henne släta mulliga kinder. Hon bestämde sig åka till honom för att utreda det inträffade. Hon parkerade på Kaarlo kyrkans parkeringsplats och gick genom den lilla tallskogen mot arbetskompisens trappa och med darrande knäna steg upp trapporna till andra våning. Hon var spänd om idolen skulle vara våldsam. Hon tryckte på dörrklockan med darrande och svettande fingret som om hon skulle kliva in i björnlya.

Ingen öppnade dörren. Hon tryckte örat mot dörren. Inte ett ljud. Det verkar att han inte är hemma eller inte vill öppna, tänkte hon. Kanske tjommen tittar från dörrögat, tänkte Johanna. Hon smsade till honom; *Är du hemma?* Snart det kom ett svar; *Nä, jag är hos Matleena i Jockis.* Johanna inte vet var i Jockis bor hon fast han har så många gånger babblat om det. Johanna inte känner så bra stadsdelen Onnihima. Hon bara vet att någonstans där det är eller fanns förstahemmet för nyfödda barn och mammor. Där vilade mamma och lillasyster våren 2975.

Om Johanna skulle veta adressen så knappast hon skulle våga åka dit. Nu hon är livrädd för sin arbetskompis och hans flickvän.

Eftersom Anatoli inte var hemma så hon bestämde sig veckohandla på den nyöppnade Netto Market som ligget inom gångavstånd från Anatoli men hon tog bilen eftersom den var med.

Netto Market ligger i västra Lexus, mellan Lexusvägen och riksväg 2:an. Söder om butiken det är Shia- och sunnimoské. Öster om butiken, andra sidan av Lexusvägen, det är Kama & Nippeli butik som ett tag sedan fick flytta från centrum eftersom butiken och många andra butiker blev uppsagda i arkaden. Butiklokalerna togs över en bowlingrestaurang. Krögaren är före detta rugbymästare Heka Mieta som bor i Sandbo i östra Forssa.

Början av förra decenniet spelade Heka i europeisk rugby landslaget och vann över Ameriens landslaget. Därför det var stor torgfest på Adjutanttorget i Forssa eftersom Heka bor i staden. Även Johanna var med på torget fast hon inte är intresserad av rugby. Då Heka lämnade torget med sin gula cabriolet av märket Brandia så Johanna sparkade efter med sin sparkbräda som om hon skulle vara en stor fan. Hon bara var nyfiken att var bor han. Visst Heka är någorlunda snygg men inte sådan som hon skulle vilja ha som gubbe. Hon såg att den gula cabrioleten körde till mitti Sandbo, där det är kvarteret Lekkeritorppa. Han bor i ett parhus. All sannerligen han redan har en lesbisk som fru, tänkte Johanna. Såklart hon inte gick till tomten eftersom han är helt okänd. Kanske hon kunde ha bett att få autograf.

Nu Johanna känner bitterhet mot Heka eftersom han körde ut Kama & Nippeli men och andra sidan butikens nya lokaler är bättre och har gratis parkering. Nu när Netto Market öppnades så kunderna kan utnyttja mataffärens parkering mittemot.

Johanna är ångerfull att hon inte ville fortsätta på grosslagret och nu hon är tvungen att jobba i en skyddad arbetsplats. Om hon skulle ha valt att fortsätta på grosslagret så hon inte skulle ha träffat Juha, Elmo och Anatoli. Hon blev orolig om sin egen mentalhälsa; gör sällskapet sig lik. Enligt vettet hon borde återvända tillbaka bland vanligt folk, till informationservice men även där finns en konstig typ, den där galna rethostaren.

Johanna tycker att bowling låter intressant men dessvärre känner ingen som skulle göra sällskap till bowlinghallen. Just nu det byggs för fullt en helt ny bowlingrestaurang men den ogillas av henne eftersom den förbaskade Heka körde ut hennes favoritbutik.

Stadens officiella bowlinghall finns i källaren på idrotts- och badhuset. Kanske hon kunde locka Anatoli att följa med till bowlinghallen, tänkte hon medan hon gick runt hyllor i Netto Market. Det är rörigt i affären. Tomma lådor ligger överallt, nästan lika smutsigt som hos Anatoli, tänkte Johanna och hade klump i halsen.

Hon brukar handla på Netto Market varannan vecka, korta torsdagar. På Helgerna hon handlar på Lidl Market som ligger norra ändan av Jordmannavägen medan Netto Market ligger i södra ändan.

Resten av dagen hon var hemma och ångrade kindpussen medan hon lyssnade på karelska *Itkelmäradion* på nätet. Radiostationen spelar de bästa av karelska gråtpsalmer samt andra vemodiga låtar. Dessa ledsamma låtar passade bra i hennes rådande sinnesstämning. Det är hon själv som har förorsakat det dåliga humöret. Kåt är värre än spriten, tänkte Johanna.

Torsdagar klockan 19 på nationella EBU TV1 det är dramaserie *Räkeriet* som handlar kräftfiskarnas liv mitti Östersjön. I filmserien konkurrerande kräftfiskare försöker sabotera konkurrentens fiskebåtar för att de skulle få mer sax rackare.

Johanna har följt serien från den första avsnitt som började början av förra decenniet. Hon är intresserad av serien trots sin fisk- och kräftskräck. Man behöver ju inte röra på kräftor.

Nu hon tittade med gråtiga ögon och gottade med Tjejens fyllda choklad av skandinaviska godisfabrik Farsan. I sveppappret det poserar en vacker tjej, nästan som Johannas ansikte. Hon inte vet vad ordet

Tjejen betyder. Hon inte kan svenska det vill sägas skandinaviska. Hon skulle vilja lära språket för att förstå Jessica Stenigs bloggskriverier. Hon har lite grann lyckats läsa fröken Stenigs blogg med hjälp av maskinöversättare. Jessica verkar intressant kvinna, har Johanna tänkt. Bara synd att hon inte vill chatta eller ringa. Kanske hon är blyg, blygare än jag, har Johanna tänkt.

Efter Räkeriet hon började leta efter bra dejsajter. Hon hittade en gratis dejsajt på en nätportal där hon redan har ett e-postkonto så hon bara kunde aktivera dejtiden. Hon bläddrade dejtannonser. I måfå hon skickade till en ung man i Jockis som heter Markus Virtanen. Enligt profilden han har rött hår, enligt henne oerotisk. Ändå hon bestämde sig chatta med honom. Den unge mannen berättade att han är korttidsanställd på lokala Activity Center. Vad i helvete det är för något, tänkte Johanna men inte ville börja tentera honom. Markus berättade också att hans före detta flickvän är på smällen, deras gemensamma barn. Han var övertygat att Johanna skulle trivas med honom och klara sig sköta barnet. Hon var skeptisk. Hon tycker att det känns främmande att dejta med en ensamstående förälder. Då det är stor risk att barnets mamma skulle bli svartsjuk. Markus var säker på att de skulle klara sig med ungen. Johanna bestämde sig chatta ett tag med honom och fundera på saken. Hon inte tror att hon skulle bli kär i honom, en rödhårig blivande pappa, tänkte hon. Hon tycker att rödhåriga personer känns främmande eftersom hon har hört ofta av lillasyster vitsar om rödhåriga personer att rödhåriga inte kommer till himmelen. Såklart hon inte sade detta till Markus. Hon funderade att om en annan tjej i Jockis skulle vara våldsam eftersom hon hade pussat hennes kille, tänkte hon.

På fredagen Johanna, Anatoli och Anton-Kari hade förlikningsmöte inne i handledarnas kontor. Anatoli bad henne lindra sina kärlekskänslor och berättade till handledaren att Johanna brukar smsa för mycket till honom så att det känns som om hon skulle tränga sig mellan honom och Matleena. Johanna lovade sluta smsa om det inte skulle vara superviktigt. Hon lovade lindra sina kärlekskänslor. Hon förklarade att kindpussen bara var gratulationspuss, inget annat. Anton försvarade henne att det är nog missuppfattning. I själva verket pussen var en riktig kärlekspuss men nu hon inte vågar medge detta. Bättre påstå att det bara var födelsedagspuss, tänkte hon. Hon sade att i Ryssland det är vanligt att vuxna gubbar pussar varandra. Då Anatoli skrattade: "Men jag är ju ingen gubbe utan en vuxen pojke och det andra vi inte bor i Ryssland utan mitti Tavastland!" Johanna bad förlåt handen på hjärtat. Anatoli sade att han behöver tid att smälta det inträffade. Till slut de skakade hand.

Anatoli tänkte i för sig själv medan han lämnade kontoret att visst Johanna är en härlig tjej men bara synd att jag redan är förlovad, skit, skit och åter skit, tänkte Anatoli Medvedev. Denna tanke trasslade hans tankar så att han var tvungen tvinga surheten i skallen och inte kunde ens titta mot henne. Om han skulle titta henne i ögon så han skulle bli upphetsad och armarna skulle börja rycka till kram och munnen skulle dra sig till kyssläge. Därför han inte vågar titta den läckra blondin, arbetsplatsen enda snygging, tänkte han.

Nu Johanna mådde lite bättre men känner spänning i mage om situationen skulle normalisera. Hon bestämde sig att tyst inom sig be och drömma om honom att högre krafter skulle förena henne och Anatoli. Johanna inte kan ens ana att vad komma skall och ska hon verkligen slösa sin energi till Anatoli. En sak är säker, hennes framtidsberättelse får mycket händelser. Nu hon är för första gången på väg att kliva in i socialt liv.

Anatoli gick med andra deltagare att se fredagsfilmen. Johanna inte brukar se fredagsfilm eftersom hon tycker att på jobbet man inte bör titta film utan arbeta hård trots hon vet alldeles för bra att Forssan apu är en skyddad arbetsplats. Visst det vore kul att luta sig mot Anatolis istermage, tänkte hon medan hon gick in i robotrummet för att diktera berättelsen. Nu det är bra tillfälle att diktera när hon är ensam i rummet. De närmaste dagar Anatoli inte kommer att sitta i robotrummet på grund av pussen. Om han skulle vara tillsammans med henne så han skulle bli upphetsad och bli påfrestad att börja gosa med henne. Sedan han skulle vara ångerfull med flickvännen. Johanna önskar att äntligen hitta den rätta för att kunna glömma Anatoli från tankarna. Visst hon vet att Anatoli bara är en av konstiga typer men kärleksruset blockerar henne att inse faktum. Nu börjar sakta men säkert kärleksruset bli som kärleksbakrus. Kindpussen var kärlekskulmen. Så brukar Johanna fundera för sig själv för att ta vettet tillbaka. Kindpussen förorsakade för henne ett slags pussfobi och nu det blir ännu svårare att pussa andra killar, inte snacka nu Anatoli. I hennes huvud det cirkulerar jämt tanke att även andra killar kan bli ledsna i sinnet. Vad hon inte vet, Anatoli är kär i henne. Det är inte alls konstigt eftersom hon är mycket snygg, många gånger snyggare än Matleena. Fröken Vuorio ser ut som ett fyllo, förfallen brud.

På vintern började i gruppen Forssan apu en ny deltagare, långväxt spinkige Esa Paddington. Otoliga gånger Anatoli har pratat illa om nykomlingen till Johanna eftersom Esa brukar stirra honom så att ögonen är nära att pluppa ut. Esa brukar också vissla som en Urban fast han heter Esa. Visslande irriteras Anatoli. Den kärleksrusade Johanna har nickat för godkännande fast hon tycker att det är väldigt fult att prata skit bakom ryggen. Visst även hon tycker att Esa är konstiga typers konstiga typ. Hon komihåg att på högstadiet hon hade sett ofta Esa slå gå längs skolkorridorerna och hålla läsplattor i armhålan. Då hon inte visste vad hette han men nu hon kände igen honom, utan att tveka det är samme tjomme.

Nu Esa har skadat sin fot och går med hjälp av hydrauliska kryckor. Så fort Esa sätter sig bredvid Johanna så hon flyttar bortåt som om han skulle ha Ebola smitta. Detta är typiskt hos henne. Inte alls konstigt att hon är singel eftersom hon uppför sig så där viset. I gymnasiet klasskompisar skojade att hon skulle vara rädd för pojkbaciller.

I helgen Anatoli smsade till Johanna att han inte vill träna i motionsrummet. Om han inte skulle vara förlovad så han kunde tänka sig men nu efter kindpussen han blev så pass kåt att inte klarar vara tillsammans med en snygg tjej, inte i alla fall på motionsrum där man brukar vara lättklädd. Detta säger han inte högt, inte i alla fall till Johanna eller Matleena. Han motiverade att han vill koncentrera sig till att städa lägenheten från födelsedagensdamm för att städkonsulenterna inte skulle skälla ut honom. Nu han får nöja sig städa utan spritsnaps fast han skulle vara sugen att ta bussen hos henne och få sup och nyp. Detta han vågar inte göra eftersom då han skulle bli upphetsad. Redan tanke gjorde honom sur. Han tvingar surheten fram för att förälskelsen mot Johanna skulle gå bort.

Anatoli funderade i för sig själv medan han låg på sängen att kanske man borde börja på O2 Gym. Kanske Uno skulle hjälpa honom att skaffa gymkortet, tänkte han. Men varifrån pengarna? Han började höra i sina öron en lustig hörselvilla; *Imorgon är gymdagen, imorgon är gymdagen...* Han fattar Nada att varifrån kom denna lustiga hörselvilla. Radion inte är på. Det är tyst förutom i hans öron. Han inte brukar ha tinnitus men ändå han hör denna lustiga trallande. Han är ensam hemma. Flickvännen är på arbetsmarknadsutbildning i Jockis.

Sedan han kom på att i Zumila det finns ett billigare och folkligare gym, Rasvis & Tervis. Kanske där jag kunde börja träna, tänkte Anatoli. Egentligen motionsrummet i Johannas hus inte är ett riktigt gym. Där finns bara några grejer utan instruktioner.

Hela den följande veckan Johanna var orolig och stressad om hon har mist en kompis för alltid. Det känns tokigt; vara en liten kindpuss så det blir ett stort hallå. Varför i sjutton jag pussade honom, jag som inte ens kramar familjemedlemmar, tänkte Johanna medan hon satt hemma framför datorn. Jag borde ha hemlighållit kärlekskänslorna, tänkte hon. Det gick fint att hemlighålla känslorna från Juha och Elmo men varför jag blev galen mot Anatoli, tänkte hon.

Några gånger Juha Janatuinen brukar hälsa på Forssan apu. Då Johannas ögon lyser som de välkända solarna i Värmland och i Nådendal. Hon har mer respekt för Juhas förhållande än Anatolis förlovning. Kanske hon är alldeles för kåt till Anatoli fast hon känner att hon älskar mer Juha eftersom han inte är funkis, har Johanna ofta funderat.

Då och då hon har tänkt på Elmo i restauranggruppen att skulle han vara den rätte.

Tisdagskväll Anatoli smsade till henne; *Vad skulle du säga om vi skulle istället för motionsrummet titta måndagsfilm hos dig?* Som baktanke var såklart barkvodka. Hans sprit tanden värker så i helsike. Det gick bra för Johanna, det är bättre än hundra harar som hon tänkte medan hon skrev SMS i jacktelefonens kontrollpanel; *Det går fint!* Anatoli frågade; *Vilka filmer har du?* Johanna svarade; *Jo, jag har bland annat skräckfilmen Mördarmörten, Pojke du är en stjärna, En mårt och flicka samt Elaka flickor.* Anatoli frågade på sms; *Gillar du om skräckfilmer?* Johanna svarade; *Japp, skräckisar är kul.* Bara skräckisar där det finns bibliska onda andar hon avskyr. Dessa sorts fräckisar inte passar till hennes mentalhälsa men detta sa hon inte till honom.

Kanske han skulle ha trodd att hon skulle vara extremtroende. Hon tänkte att kanske det skulle bli ett tillfälle att luta mot hans mjuka fläskmage och sedan han skulle ge pussar, tänkte hon. Hon vågar inte ens nämna ordet puss till honom. Ordet har blivit ett tabubelagt ord mellan henne och honom.

Sedan han sade en önskan till morgondagen att hon skulle ta det lugnt och inte prata med honom eftersom då vikarierar igen den jobbige Ali Tammsalu. Om han skulle få reda på bråket så han skulle säkert blanda sig i, i alla fall så Anatoli inbillar sig. Anatoli har lyckats smitta i Johanna ett segt Ali-hatet så att Johanna har börjat inom sig kalla honom för ihilist. Såklart hon lovade att ta det lugnt. Johanna är tvungen att hålla bra relationer till vikarier eftersom deras förmån är kusins make Olli-Kari.

Om han skulle få reda på att släktingsflicka skäller ut vikarier för ihilister så all sannerligen förr eller senare detta skulle komma till föräldrars kännedom. Då det skulle bli ett krig på Bevingadevägen.

Onsdag Anton-Kari är på robotgrundkursen för att lära sig mer om programmering. Robotteknik utvecklar sig hela tiden så man måste hålla sig vara hela tiden uppdaterat. Johanna är den enda på Forssan apu som är duktig på att programmera assistansrobotar samt har i smyg programmerat algoritmer för artificiell intelligens i robotar. Dessa hon har lagt i dolda mappar som inte går hittas om man inte letar efter från rätta ställen samt inte vet lösenordet.

Ali Tammsalu var Antons vikarie. Pekko Anttila är den tillfällige handledarvikarie som ersätter Juha Janatuinen och den pensionerade Lyly Ilaskivi. Johanna tycker lite bättre om Pekko eftersom från honom tankarna går till den mysige Elmo. Anatoli har delvist lyckats smitta i henne Pekko-hatet och därför ibland hon brukar demonstrativt sucka till honom då han ger henne arbetsuppgifter som hon inte gillar. Hon ogillar att skriva ut bilder om dagliga varor eftersom först man samlar ihop bilderna i det extremt enkla dataprogrammet. Hon inte gillar dataprogram som är förenkla för då hon blir lätt trött och sedan blir påfrestat att göra konstiga ryck.

Pekko har kritvita tänder som avundas av Anatoli. Han skulle vilja ha lika vita tänder men inte har råd till tandblekning. Hans och Matleenas tänder blir mörka på grund av Ugri Cola pimplande.

Pekko har roliga sidor som bland annat sprudlande humor och en solig livsåskådning. Han är mycket energisk. Därför han anmälde sig till vikariebanken.

Onsdag Johanna satt precis som vanligt i robotrummet och dikterade sina berättelser medan på korridoren utanför Anatoli snackade med Kaapo.

I dörren till robotrummet på utsidan Johanna har någon gång tejpats en tigerbild som hon hade skrivit ut från en kajanaländsk kvällstidningsläsplatta.

Kaapo har tröttnad på att sitta i den lilla handverksbutiken i kulturcentrum. Han blev intresserad om Forssan apu då Anton-Kari efterlyste en rask telefonpojke till Callcentret. Numera Hermannin för små legoarbete med sin end fungerande fingret.

Nu på korridoren Kaapo och Anatoli skrattade åt Pia-Annis väldiga mejerier. Hon inte var närvarande men det verkar att PA är en supertjej, i alla fall enligt Kaapo. Anatoli har kommit över chocken att skolkompis är ihop med hans ex.

Eftersom det var två handledarvikarier så Johanna inte visste vad hon skulle göra. Enda fasta uppgifter för henne är postrunda till postrummet. Övrigt hon sitter inne i robotrummet och dikterar berättelser.

På väg till postrummet man måste passera kaféet. Häromdagen hon lade märke till Uunos och Jesses beundrande blickar. Hon stannade till kaféet för att snacka lite med kafékillarna.

Uuno verkar vara blyg inom kärleken. Jesse däremot flörtade till Johanna genom att gömma sig under disken och sedan hastigt resa sig upp och säga Kucku! Johanna blev upphetsad men inte vågade fråga vad gör han på fritiden. Uuno skrattade ljuvligt till kollegas flörtbusande. Sylvester slet ansikte i röd. Han grejade med diskmaskin. Utan att tveka han var hyperstressad.

Snart kom kaféhandledare Markus och sade till Jesse att han ska skärpa sig och plocka koppar från borden. Sedan han vände sig mot Johanna och frågade: "Ska du inte vara i Forssan apu?" hon svarade att hon är på postrundan och kommer från postrummet men bestämde sig snacka lite med kafékillarna. Markus svarade håfullt: "Du kan snacka på rasten!"

Johanna ruskade huvudet och gick till sin arbetsplats. Hon tänkte att det är för jävligt att all världens ihilister skäller som galna hundar. Hon är så pass förnuftig att inte börjar bråka med ihilister. Det har hon lärt sig genom alla dessa år.

Hon kommer ihåg en semesterresa då man var på gränsen mellan Savolax och Kajanaland. Där en federal tjänsteperson frågade efter passen fast sådana handlingar inte behövs inom Europa. Den konstig byråkratische tjänstepersonen frågade orsak till resande. Då Antti svarade sakligt att det bara är semesterresa och vi ska hälsa på släktingar. Efteråt Kivinens har undrat på tjänstepersonens beteende eftersom inom federationen det är frirörlighet, friare än i den forna Schengen. Då byråkraten hade släppt dem iväg så Antti sade till familjen att det är förjävligt att sådana ihilistiska sannfinnars arslen leker en stor boss.

Resten av dagen Johanna satt inne i robotrummet och dikterade framtidsberättelse, Hjärnan full av hopp. Det är svårt att avsluta berättelse eftersom hela tiden det kommer nya idéer. Hon har märkt att diktering är rena rama terapi nu när Anatoli är sur. Johanna inte vet att idolen har tvingat sig själv att vara sur på grund av sin förälskelse. Han är livrädd om förälskelsen skulle genomskådas. Medan hon dikterade så hon tänkte att det verkar så att herr Medvedev har ihilistiska drag eftersom han brände proppen av gratulationspussen. Hon själv inte skulle ta illa vid om hon skulle få en puss av någon kille. All sannerligen hon skulle reagera häftigt om till exempel Esa skulle ge kindpuss. Ens tanke äcklar henne så att spybollen kommer upp till halsen. Hon drömmer om pussar av Nino Backman, Joonas och Jeesus. Det vore upphetsande om Misha skulle pussa mig, tänkte Johanna. Så fort när Misha är närvarande så hon ballar av men övrigt hon brukar ofta drömma om honom. Det räcker att hon ens tänker kusinpojknas namn så hon blir mycket kåt.

Johanna avskyr Kaapo Molotov eftersom han har gråtig röst samt slingrar sig och pustar i sin motoriserade rullstol. Han inte kan rå för sina tvångsrörelser. Hans funktionshinder är cerebral pares. Även Kaapo har en roat och irriterande förhållande till Johanna. Ibland han beundrar henne och skulle vilja knipa henne på rumpan men det vågar inte han. Även Johanna tycker att Kaapo är snygg men stoltheten inte ger upp. Hon har rullstolskräck. Därför hon brukar undvika honom och demonstrativt pusta och fnysa så hon ska skylla sig själva att hon har förstört normalförhållanden till herr Molotov. Om hon skulle ha från början varit sakligare mot Kaapo så även han skulle svara sakligt till henne. Vem vet hon skulle få gosa med honom om hon skulle släppa rullstolskräcken. Så skogen svarar hur man ropar dit, har Johanna kommit på alldeles för sent. Lite grann hon blir upphetsat av Kaapos släta men mulligt ansikte. Kaapo och Anatoli är jämgamla och ungefär lika tjocka. Kaapo brukar också skälla övriga deltagare som till exempel Filippa, speciellt under måndagsmöte då hon är på väg somna så plötsligt Kaapo ropar och ber henne vakna. Detta chockar övriga deltagare. Under vintern Johanna har försökt tåla Kaapo för att Anatoli inte skulle se att hon hatar hans kompis.

Vid hem dags Johanna bestämde sig fråga Anatoli att vad det är som kindpussen gör så svårt. Han hajade till och återigen han kom på sina varma känslor mot henne men kunde inte avslöja hemligheten: "Jag vill inte prata om det!" fnös han. Hon vågade inte säga någonting annat än: "Hej då, vi ses imorron!"

Anatoli grät tyst inom sig att råkar vara förlovad och inte klarar avslöja sina känslor. Johanna skulle vara den perfekta tjejen, tänkte han. Varför i helvete jag inte kunde hejda mig några år till, tänkte Anatoli medan han traskade mot busshållplatsen mitt emot lastbryggan. På hållplatsen stod även hans gamla arbetskompisar från reparationsgruppen. Två av dom heter Nino Alppila, långväxt spinkige kille och nästan lika tjocka Karolus Anttila med enorm dubbelhaka. Nino och Karolus inte hejar på Anatoli eftersom han hade tidigare varit barnslig på sin förra arbetsplats. Inte Anatoli heller vill heja på sina gamla kollegor. Bara kafékillar han gillar. Jesse och Uno är mysiga killar, precis som han brukar ofta tänka. Nu Anatoli är i sina egna tankar; det är tufft att spela rollen som Surface. Han är tvungen för att ta bort kärlekskänslor mot Johanna. Hon är alldeles för snygg precis som han brukar ofta tänka. Han inte vill tänka så men tanken kommer ändå.

Hemifrån han smsade till Johanna; *Du inte är kär i mig, du vill bara knulla...* Han skulle ha velat skriva istället; Jag vill knulla dig, men det vågade inte han för då känslorna skulle ytterligare ha vuxit inom honom. Tänk om jag skulle prata i sömn så att flickvännen skulle höra. Han släppte halslätet och hajade till. Allt detta tänkte han medan han låg på sin gråa divan. Flickvän spelade precis som vanligt med Zbox. Spelmaskinen är hennes. Om det skulle ta slut så hon skulle ta den med sig. Tanken upphetsade honom; visserligen det vore härligt och då istället här skulle vara Johannas grejer, tänkte han men snart han tvingade fram surheten för att Johanna-tankarna skulle försvinna.

Johanna fick chock då hon hade läst smsen. Nu han har missuppfattat del fast innersta sig hon skulle vilja ha sex. Kroppen min vill ha romantik och själen vill ha sex, tänkte hon medan hon började skriva svaret; *Det är missuppfattning, jag vill bara ha en livskamrat inget annat.*

Anatoli fick droppe i ögonkanten. Han känner innersta sig att Johanna skulle vara den rätta. Han känner maktlöshet. Det finns ingenting att göra åt saken. Hur Matleena skulle reagera om han skulle göra slut och avsluta förlovningen och sedan starta förhållande med Johanna, tänkte han medan grejade med jacktelefonens kontrollpanel. Han hittade i kontrollpanelen språköversättaren. Han skrev på skoj; *أكون دعني* och skickade den till henne.

Johanna förstod ingenting att vad den betyder arabiska texten. Hon misstänkte att det måste vara

något fult eftersom idolen är på dåligt humör och frågade att vad det betyder. Han svarade; *Vittu, lär dig arabiska! Nå, det betyder att låt mig vara i fred.* Det värkte i hans hjärta att säga så till den snygga tjejen, den snyggaste bruden på jobbet, tänkte han.

Johanna bestämde sig låta honom vara ifred för att chansen att få snopp inte skulle ryka för alltid. Så fort hon ser honom eller andra snygga hanar så hon tänker på snoppen. Så brukar göra de flesta av dagens kvinnor. Numera män inte tänker lika mycket om musar som förr i tiden och orsaken är rädslan att moralister och feminister skulle börja härja.

Lustigast av allt, Anatoli tänkte det samma som hon; hoppas blondinen inte skulle bli sårat och sedan tvingade fram surheten.

Torsdagsförmiddag Anatoli hade ledigt på grund av städhjälp. Långatorsdagar han kommer till jobbet efter lunchen, klockan 13.

Johanna tycker att inga arbetsdagar är långa. Hon har blivit vana på vanliga arbetsdagar på vanliga öppna arbetsplatsen. Hon längtar tillbaka till sitt gamla arbete. Nu när Anatoli är sur så hon ännu mer vill komma tillbaka till stadshuset.

Hon lättade på sitt hjärta till Anton-Kari och Elias att hon är orolig om relationen med Anatoli. Jättelitet hon är förtjust i Elias eftersom han är ung och icke-funkis. Henne stör hans boll formade svarta frisyren som liknar på en gammaldags mikrofon. Imorgon fredag upphör Elias Vesterinens praos.

Torsdagsförmiddag besökte hans mamma rent av nyfikenhet på sonens praoplats. Hon snackade med Anton-Kari om handledarens arbetsuppgifter och om löner. Hon kikade in i robotrummet där Johanna höll på och dikterade sina skrönor. Anton berömde henne att hon är mästare med robotprogrammering.

Elias mamma berättade att hon ursprungligen är från Uleåborg efter att ha hört hennes kajanaländska brytning. Uleborgsdialekt och kajanaländska är nästan identiska. Detta värmdde i Johannas hjärta.

Då hans mamma hade gått så hon lättade på sitt hjärta till Elias eftersom han känner bra Anatoli.

Innan pussrumban han ofta brukade sitta inne i robotrummet och snacka med Anatoli och Johanna.

Johanna bad honom säga mycket diskret till Anatoli att hon bara vill vara som kompis. Vesterinen lovade göra det. Johanna var spänd hur idolen skulle reagera. Knappast det skulle bli värre, tänkte hon då han lämnade robotrummet och hon började fortsätta att diktera berättelsen.

På fredag det var Elias avtackning och han fick som minne Forssan apus allra första hjälpmedel, en måttsats med hushålls mått i olika färger. Samtliga praktikanter får en måttsats som minne.

Fredagseftermiddag I Johannas vass det började blomma då Anatoli plötsligt knackade på dörren till robotrummet och frågade: "Du, kan du nästa fredag skjutsa mig och Matleena till Gunwood's Cash för att veckohandla?" De inte har körkort. Anatoli kom på att han kunde utnyttja den förälskade blondinen. Även han själv vill umgås med henne. Om flickvännen skulle vara närvarande så hon inte skulle göra impulshandlingar och inte jag heller skulle bli kåt, tänkte Anatoli medan han väntade svaret. Johanna stammade nattmössa. Hon kunde bara säga: "Jo, det går väl!" Anatoli skrattade ivrigt: "Jep, det vore krångligt att handla med bussen!"

Även Johanna var ivrig att idolen inte längre är sur. Hon bestämde sig att aldrig med att pussa honom utan vänta tills han skulle pussa först, så drömde hon i för sig själv. Hon inte kan ens ana att vilken skjutsrumba väntar henne.

Även Anton-Kari var glad att dessa två busiga deltagare blev sams igen. Innan kindpussen han hade hunnit säga i enrum till Johanna att han tycker att Anatoli skulle vara den perfekta gubben för henne trots han är förlovad och det visste han. Man kan säga att Anton-Kari var ett slags agitator till Johanna det vill sägas han upphetsade henne. Nu Anton-Kari ångrar att han hade upphetsat henne. Helt enkelt han förmodade att hon skulle kunna hejda sina känslor precis som hon gjorde i fallet Janatuinen, har han tänkt nu otaliga gånger.

Anton har det tufft eftersom man inte har hittat en permanent handledare, efterträdare till Ilaskivi-Janatuinen. Pekko Anttilas vikariat slutar början av juni och då kommer som vikarierande handledare, handledare från kulturcentrum, lång och smale Simo Erkkilä. Han ville sluta på kulturcentrum eftersom vill jobba istället med hjälpmedel och robotar fast han inte förstår något om robotteknik. Kanske han kunde lära sig. Simo är utbildad pedagogtekniker precis som Juha Janatuinen. Han har lustigt långt hår som han har kammat uppåt som ett torn eller spik. Han har kantig haka. Herr Erkkilä är småbarnspappa. Han är mycket petig och pedantisk.

På den sista fikarasten Anton-Kari meddelade till sina deltagare att början av juni det är den årliga friluftsdagen på Slättskogens rekreatiomsområde. Han berättade också att dit kommer nästan alla grupper förutom restauranggruppen eftersom en lunchrestaurang inte kan stängas hur som helst. Inte heller grupper där jobbar grovt rörelsehindrade.

Från Café Suner deltar bara Jesse och Sylvester. Uuno vill hellre jobba tillsammans med handledare. Han tål inte Pedra från Messenger Service.

För några år sedan Uuno hade en fest hos honom och hade bjudit in de flesta från reparationsgruppen. Eftersom Erkki Laajamies fick inbjudan så kom även hans galna narcissiska flickvän Pedra som hela tiden provocerade och var otrevlig. Därefter Uuno bestämde sig aldrig med att bjuda in Pedras pojkvän. Han inte har någonting mot Erkki Laajamies men det inte går bjuda in bara honom utan att den galna Pedra inte skulle komma.

Sedan Anton-Kari började fråga att hur var och en skulle ta sig till Slättskogen så Johanna lovade köra Anatoli och Filippa. Filippa bor nära henne så hon kunde stiga bilen vid resecentrum. För säkerhets skull hon lovade köra även Filippa för att förälskelsen inte skulle se igenom. Nu Johanna bestämde sig börja hemlighålla förälskelsen till Anatoli fast han vet om detta alldeles för bra och samma gör även han.

Anatoli blev glad att han slapp kånka sig med sin dåliga höft i bussen. Till Slättskog går inga bussar. Närmast går Kännälä bussen men från hållplatsen det är ganska långt samt en stor uppförsbacke. Egentligen det inte skulle vara så himla långt att gå från Kaarlo till rekreatiomsområde men alldeles för långt för latmasken Anatoli.

Johanna lovade spela i bilen låtar av Otso Ruusuvirta. Då Elias började garva: "Jag visste det!" då Anatoli skrattade: "Otso är skitbra sångare!"

Detta var Elias sista prao dag på Forssan apu.

I början av sommaren Elias och hans thailändska flickvän blev osams med Anatoli och Matleena. Orsaken var pengar. Anatoli hade lånat en hundring av Elias flickvän men dessvärre Matleena hann slösa skuldpenar till ett Xbox spel. Elias blev ledsen i sinnet och bestämde sig bryta all kontakt till Anatoli och till dennes slarver flickvän.

Detta var tufft för Anatoli eftersom nu han miste ytterligare en kompis. Det var tufft att mista kompisrelation med Marko. Nu han bara har Johanna, alldeles för snygg tjej. På jobbet han har Kaapo och Tatjana från kulturcentrum. Kaapo han inte kan bjuda in hos honom eftersom han bor på andra våning utan hiss. Kaapos rullstol väger så pass mycket att ingen orkar bära den. Även Kaapo väger som ett slakteriavfall. Han inte heller vill bjuda in Tatjana eftersom hon jämt är rastlös och aldrig klarar sig vara allvar och stå till. Anatoli har mest nytta av Johanna som har körkort och bil samt mycket sprit hemma. Så brukar han ofta tänka. Tanken upphetsar honom så att sedan det är svårt att byta tankar.

På lördagsmorgonen Anatoli ringde till Johanna och sade att nu på måndag de skulle skippa filmstunden eftersom då han ska köpa dammpåsar med mamma. Den egentliga anledningen är såklart Johanna-kåt. Han inte skulle kunna vara tillsammans med den sköna och vackra tjejen. Det stämmer också att han köper dammpåsar med mamma.

Denna gång Johanna mådde bättre eftersom det var röstsamtal, inte en svavelstenosande sms.

Måndagsförmiddag Anatoli satt precis som vanligt inne i robotrummet, mitt emot Johanna. På jobbet vet är lättare sitta i samma rum eftersom där man inte kan börja gosa. Han inte vågar det eftersom då Kaapo kunde se detta och börja predika att man inte ska vara otrogen till son trolovade.

Han sitter på sin specialergonomiska stol och berättar om och om igen hur han och Matleena träffades i Riihimäki folkhögskolan. Han är tvungen berätta samma flera gånger för att sanningen inte skulle glömmas samt hålla sina egna tankar i trim. Han försöker undvika blickkontakt med den vackra Johanna.

På tisdagspromenad Johanna, Anatoli och Anton-Kari promenerade tillsammans efter de andra. Anton måste stödja Anatoli eftersom han har höft fel. All sannerligen hans höfter skulle bli bättre om han skulle panta rejält. Inga höfter tål så stor fettvikten, precis som Johanna tänkte för sig själv. Detta vågar hon inte säga högt. Hon föreslog att hon kunde stödja honom för att handledare skulle få vila armen men då Medvedev fnös: "Njet, bättre att Anton håller mig i handen eftersom han är en man!" Johanna hajade till men sedan lugnade sig då hon såg att idolen inte blev sur. Hon roades att se

Anatoli och Anton-Kari gå arm i arm precis som de skulle vara homosexuella. Inte detta heller hon vågade säga högt. Då Anatoli skulle ha blivit sur och handledare skulle ha klassat henne som intolerant. Bättre att vara som tolerant, tänkte hon medan hon gick några steg efter. Anatolis motorkåften bara gick. Han berättade till handledaren att han är missnöjd till sin kontaktperson eftersom denne nästan aldrig har tid för honom och skulle vilja byta kontaktperson. Han inte vill ha assistansrobot eftersom han inte klarar använda en sådan. Johanna blandade sig i diskussionen och föreslog att hon kunde tänka sig bli som kontaktperson eftersom jag har körkortet, sade hon. Hon hann tänka i för sig själv att då hon skulle få rejäl löneökning eftersom detta skulle vara en normalanställning. Direkt Anatoli torpederade idén: "Jag har inget mot dig men min kontaktperson bör vara en manlig eftersom då han kunde följa med till badhuset och till herrarnas sida!" Han blev upphetsat av Johannas förslag, onekligen lockande idé men problemet är förlovning, tänkte han.

På tisdagseftermiddag Anatoli deltog i killträffen på kulturcentrum där man snackar om killarnas saker. Medan idolen var inne i granngruppen så Johanna kände sig restlös eftersom fantasin började flöda. På kulturcentrum jobbar rastlösa och barnsliga Tatjana Niilola, ett riktigt flörtarsle som har några gånger praktiserat på Forssan apu. Johanna fruktar såsom Ebola att Tatjana skulle locka Anatoli att börja gosa. Johanna inte vet att Anatoli avskyr denna spinkiga tjej med ansiktsfelet och han beundrar henne själv så egentligen Tatjana kunde istället bli svartsjuk mot henne.

Efter jobbet Johanna var sugen att smsa tusentals kärleksdiker till sin idol men det inte vågar hon nu när de har blivit i sams. Hon har ju lovad att lindra sina kärlekskänslor. Förälskelsen börja i så småningom bli som kärleksbakrus.

Anatoli på sin tur är hel berusat av kärlek men försöker allt att bli av kärleksruset. Han känner sig att han älskar Johanna mer än Matleena. Hela tiden Johanna finns i tankarna och snoppen är upprätt. Istället för sms Johanna försöker få telepatisk förbindelse med arbetskompisen. Där lyckades hon så att kvällar Anatoli hade ett riktigt helvete. Huvudet är fullt av Johanna. Han inte vågar berätta för flickvännen att han är kär i kajanaländskan. Han försöker kyssa och gosa med Matleena för att Johanna-tankarna skulle gå över men förgäves. Han känner inga passionerade känslor av Matleenas pussar. Det känns motvilligt att kyssa sin förlovade och önskar att istället det skulle vara fröken Kivinen. Han är stor kär i Johanna och därför han flera gånger sjukanmälde sig. Han klarar inte se den söta tjejen på jobbet. För handledarna han påstår att han skulle ha migrän fast det bara är kärlekssjukan. Han är tvungen anmäla sig sjuk när han inte orkar den starka förälskelsen. Han klarar inte tvinga fram surheten eftersom hjärtat älskar så mycket, det gör ont och snoppen är hela tiden upprätt.

I maj månad Johanna och Anatoli var i sams och början av månaden de tittade film hos Johanna. Då Matleena var med. Detta var första gången hon var hos Johanna. Det var Anatolis önskan att han skulle känna sig tryggt och Matleena skulle lära känna henne bättre. Den riktiga anledningen var att flickvännens närvaro skulle hejda hans känslor. Han satt bredvid sin flickvän och inte vågade gå nära Johanna fast det skulle han velat göra, mycket nära.

I Matleenas närvaro han inte heller kan ta spritsnaps.

Johanna tänkte i för sig själv att skulle hon våga ges snaps till Anatoli och Matleena trots hon hade hört att hon har alkoholistgener och han har förbjudit att ta spriten fram då flickvännen är närvarande. Plötsligt Johanna fick kungstanke; i smyg ge sprit till Matleena. Blanda sprit i saften, tänkte Johanna. Hon bestämde sig verkställa idén. "Nå, skulle ni vilja ha apelsinjuice?" då Anatoli och Matleena i kör svarade: "Jo, tack!"

Johanna tog i smyg en minivodkafaska ur barskåpet och gick till köket. Där hon hällde Koskenkorva i Matleenas glas och sedan hällde resten apelsinjuice. Hon ville inte slösa barkvodka eftersom det inte finns att köpa i Forssa. I Anatolis glas hon hällde bara apelsinjuice. Sedan hon bar drickorna på silverbrickan till vardagsrummet. Brickan hon vann år 2990 på Perusta bingokväll. Sedan dess det har strömmat mycket vatten i Loimi ån, tänkte Johanna medan hon balanserade sig till vardagsrummet och klarade sig utan att spilla drickorna. Hon höll ögat på Matleenas glas för att inte bli förväxlat. Det vore hemskt om hon själv skulle på misstag ta glaset med sprit nämligen hon hade lovat skjutsa dem hem. Tänk om hon skulle på misstag dricka sprit och sedan hamna i polisens nykterhetskontroll, tänkte hon. Hon placerade apelsinjuice spetsat med vodka framför Matleena och den andra utanför arbetskompisen. Direkt Matleena sörplade glaset tom och berömde saften. Hon frågade vad juicen heter. Johanna svarade att hon brukar handla på Lidl Market deras egen apelsinjuice. Såklart det inte fanns mycket sprit i Matleenas glas för att hon inte skulle bli full. Johanna önskade i för sig själv att Matleenas spritgener skulle aktivera sig och skulle börja suppa. Sedan det skulle vara möjlighet att Anatoli skulle göra slut. Detta säger hon inte högt. Redan tanke ger henne kalla kårar. Hon tänkte att

man inte alkoholiserar sig på en gång utan så småningom.